யோவான் எழுதின நிருபங்கள்

மறுபடி சொல்லப்பட்டு,
விளக்கப்பட்டு,
இன்றைக்காக.

GOOD NEWS

யோவான் எழுதின நிருபங்கள்

மறுபடி சொல்லப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு, இன்றைக்காக.

Hans-Jörg Ronsdorf

நான் பிழைக்கிறபடியால் நீங்களும் பிழைப்பீர்கள்.

யோவான் 14:19

யோவான் எழுதின நிருபங்கள் இங்கே சொந்த வார்த்தைகளில் மறுபடி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, அதாவது விளக்கத்தோடு எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் உரையின் அளவு, ஒரு வழக்கமான வேதாகம மொழிபெயர்ப்பிலுள்ள மூல வேதாகம உரையைவிட ஏறக்குறைய மூன்று மடங்கு நீளமானது.

முதல் பதிப்பு ஜூன் 2020

© Hans-Jörg Ronsdorf – எல்லா உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை

www.hans-joerg-ronsdorf.de

Albis 6 ½

87477 Sulzberg

hj-ronsdorf@t-online.de

ஜெர்மன் பதிப்பின் ISBN 978-3-9820715-4-1

அட்டை வடிவமைப்பு: Tobias Stricker

வேதாகமத்தை ஏன் வாசிக்க வேண்டும்?

இந்தச் சிறிய புத்தகம் உங்கள் கைகளுக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. யோவான் என்னும் ஒருவர் எழுதின ஒரு நீண்ட நிருபத்தையும் இரண்டு சிறிய நிருபங்களையும் பற்றியது இது. ஏறக்குறைய 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. பழங்காலத்தைச் சேர்ந்த இப்படிப்பட்ட ஓர் எழுத்து இன்றைக்கு முக்கியமானதாக இருக்க முடியுமா? நிச்சயமாக முடியும், ஏனெனில் இதை எழுதியவர் விசேஷமான ஒன்றை அனுபவித்திருந்தார்: அவர் நாசரேத்தூர் இயேசுவை அறிந்திருந்தார். அவரைத் தனிப்பட்ட முறையில் அனுபவித்திருந்தார். அதுவே அவருடைய நிருபத்துக்கு இணையற்ற மதிப்பைக் கொடுக்கிறது. ஆகவேதான், இன்று நாம் புதிய ஏற்பாடு என்று அறிந்திருக்கிற எழுத்துகளின் தொகுப்பில், ஏறக்குறைய ஆரம்பத்திலிருந்தே அது சேர்க்கப்பட்டது.

தேவனை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறீர்களா? தேவனைப் பற்றிய சத்தியம் உங்களுக்கு முக்கியமானதா? தேவனை மெய்யாகவே அறிந்துகொள்ளுதல் – இதுவே யோவான் எழுதின சுவிசேஷத்திலும் இந்த நிருபங்களிலும் எல்லாவற்றையும் தழுவுகிற கருப்பொருள்.

மனித அளவுகோல்களின்படி சொன்னால், யோவான் எழுதின இந்த நிருபம் எல்லைகளைக் கடந்துபோகிறது. மறுபக்கத்திலிருந்து செய்தி பெறாத எவராலும் கடக்க முடியாத எல்லைகள். இந்த நிருபம் மிகத் தெளிவான ஏரியைப் போல, மிக உயர்ந்த மலையைப் போல, மிக அழகான மலரைப் போல, மிகக் கம்பீரமான சிங்கத்தைப் போல, மிக அழகான ஓவியத்தைப் போல இருக்கிறது. எந்த இலக்கியத் தலைசிறந்த படைப்பும் இந்த நிருபத்தின் அருகில்கூட வருவதில்லை, அதன் பார்வை எல்லைக்குள்கூட வருவதில்லை. சாக்ரடீஸும்

(Sokrates) இல்லை, பிளேட்டோவும் (Plato) இல்லை, செனோபோனும் (Xenophon) இல்லை, ஒருவரும் இல்லை. இந்த நிருபம் தேவனுடைய அன்பின் ஒரு வாணவேடிக்கை. அவருடைய பரிசுத்தத்தின் வாணவேடிக்கையும்கூட.

இறையியலாளர்கள் இன்று மிகச் சிறந்த ஆய்வுகளைக் கொண்டு எதை ஊகித்தாலும், எந்தக் கோட்பாடுகளை உருவாக்கி ஒன்றோடொன்று இணைத்தாலும்: இந்த நிருபம் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. இது நம்மிடம் இல்லாதிருந்தால், புதிய ஏற்பாட்டில் ஓர் அத்தியாவசியமான கட்டடக்கல் குறைவுபட்டிருக்கும். இந்த நிருபம் நமக்கு இருப்பதற்காகத் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்!

இந்த நிருபம் இன்றைக்கு எவ்வளவு பொருத்தமானது, எவ்வளவு முக்கியமானது?

முதலாம் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவர்களின் சிந்தனைகளும் அனுபவங்களும் இன்றைய விசுவாசிகளுக்கு முக்கியமானவை. ஏனெனில் அவர்களும், சிக்கலான, பல்வகைமை நிறைந்த தங்கள் சொந்தச் சமுதாயங்களில் உண்மையுள்ளவர்களாக வாழ முயன்ற மனிதர்கள்தான். உண்மையுள்ளவர்களாக எப்படி வாழலாம் என்பதைத் துல்லியமாக அறிவது அன்றும் இன்றும் எப்போதும் எளிதல்ல. இந்த ஆரம்பகாலக் கிறிஸ்தவர்கள் நமக்கு முன்மாதிரிகளாக இருக்க முடியும்.

ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட மதங்களாலும் தத்துவங்களாலும் ஏற்கெனவே நிரம்பி வழிந்த, அவ்விதத்தில் நம்முடைய உலகத்தைப் போலவே இருந்த ஓர் உலகத்தில், இயேசு சொன்னார்: “ஒன்றான மெய்த்தேவனாகிய உம்மையும், நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவர்கள் அறிவதே நித்திய ஜீவன்” (யோவான் 17:3). இயேசு நித்திய ஜீவனை, தேவனை அறிதல் (அறிந்துகொள்ளுதல்) என்று வரையறுக்கிறார். ஏனெனில், மனுக்குலத்துக்குத் தேவன் தம்மைத் தாமே வெளிப்படுத்தியதற்கு நாம் கொடுக்கிற பதிலின் மூலமாக மட்டுமே நம்மில் ஒவ்வொருவரும் அவரை அறிந்துகொள்ள முடியும். பின்பு அவரோடு வாழ்க்கையைத் தொடங்க முடியும். அதை அனுபவித்து மகிழ முடியும். இப்போதும் என்றென்றைக்கும். வரலாற்றின் எந்த இடத்திலும் வாழ்கிற ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இது ஒரு முக்கியமான கருப்பொருள். இந்த நிருபத்தின் கருப்பொருளும் இதுவே!

நிருபத்தின் பின்னணியும் அது எழுதப்பட்ட சந்தர்ப்பமும்

இந்த நிருபங்கள் பிரிவினையும் குழப்பமும் நிறைந்த ஒரு காலத்தில் எழுதப்பட்டவை என்ற எண்ணம் வாசிக்கிற எவருக்கும் ஏற்படலாம். அந்தப் பிரிவினையும் குழப்பமும் முக்கியமாக, யோவானிய வட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிற பெறுநர் வட்டத்திலேயே தோன்றின. ஆனாலும், கள்ள உபதேசங்களையும் வழிவிலகல்களையும் மறுபடி கட்டமைக்க நாங்கள் எந்தத் திட்டவட்டமான முயற்சியும் எடுக்கவில்லை – அது ஏற்கெனவே போதுமான அளவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இன்னும் செய்யப்படுகிறது. நிருபங்களில் எடுத்துரைக்கப்பட்டிருக்கிற சத்தியங்கள், கிறிஸ்துவைப் பற்றிய பலவிதமான கள்ள உபதேசங்களுக்கு எதிராகப் பேசவும், அவற்றுக்கு எதிராகக் களத்தில் இறக்கப்படவும் முடியும். அவை ஞானவாதம் (நாஸ்டிசிசம்), தோற்றவாதம் (டொசெட்டிசம்), அல்லது செரிந்தஸின் (Kerinthus) போதனை என்னும் வடிவங்களில் இருந்தன. அந்தக் கள்ள உபதேசத்தை இவ்வளவு துல்லியமாக மறுபடி கட்டமைக்கப் போதுமான ஆதாரங்கள் இல்லை. ஆகவே அதைச் செய்யாமலிருப்பதே மிக ஞானமானதாகத் தோன்றுகிறது. **பலவிதமான தவறான நம்பிக்கைகளைப் பற்றி இந்த நிருபங்கள் பேசுகின்றன; அவற்றில் பல இன்றும் நம்மிடையே இருக்கின்றன.**

இந்த நிருபம் அனுப்பப்பட்ட சூழ்நிலையை முன்னிட்டுப் பார்க்கும்போது, அதன் மூன்று கருப்பொருள்கள் தனித்து நிற்கின்றன:

கிறிஸ்துவியல் – இயேசு யார், அது ஏன் முக்கியம்

மாம்சத்தில் வந்த தெய்வீகக் கிறிஸ்துவாகவும் தேவனுடைய குமாரனாகவும் இயேசுவை அறிக்கையிடுதலே இந்த நிருபங்களின் மையம். இயேசு யார் என்பதைப் பற்றிய போதனையே கிறிஸ்துவியல். இயேசுவைப் பற்றிய சத்தியத்தைத் தொடவும் முடியாது, கைவிடவும் முடியாது என்பது ஆரம்பத்திலிருந்தே சீஷர்களுக்குத் தெளிவாக இருந்தது. இயேசுவைப் பற்றிய ஒரு கள்ள உபதேசத்தால் முழுக் கிறிஸ்தவ விசுவாசமும் சரிந்து விழுந்துவிடும். இயேசுவின் மெய்யான மனுஷத்தன்மையை மறுப்பது, மனுஷனாகிய இயேசுவுக்கு இரட்சிப்பில் உள்ள முக்கியத்துவத்தையும், இரட்சிப்பைக் கொண்டுவந்த அவருடைய பாடுகளையும் மறுப்பதாகும்.

இந்தக் கிறிஸ்தவர்களின் நடுவிலிருந்தே தோன்றிய கள்ளப்போதகர்களும் வஞ்சகர்களும் சரியாக எதைப் பரப்பினார்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் ஊகிக்க மட்டுமே முடியும். ஐரேனியஸ் (Irenäus) அறிவிக்கிற இரண்டாம் நூற்றாண்டின் ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, மனுஷனாகிய இயேசுவுக்கும் ஆவிக்குரிய கிறிஸ்துவுக்கும் இடையே கூர்மையான வேறுபாடு காட்டிய செரிந்தஸ் (Kerinthus) என்னும் ஒருவருக்கு எதிராகச் சபைத் தலைவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள். இயேசு மிகச் சிறந்த, ஞானமுள்ள ஒரு போதகர், ஆனால் அதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லை என்று செரிந்தஸ் நம்பினார். கிறிஸ்துவோ, அவருடைய கருத்தின்படி, ஞானஸ்நானத்தின்போது மனுஷனாகிய இயேசுவின்மேல் இறங்கி, சிலுவையில் அவர் மரிப்பதற்கு முன்பு அவரை மறுபடி விட்டுப்போன ஓர் ஆவிக்குரிய ஜீவி (காண்க 5:6-8).

இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இன்னொரு கிறிஸ்தவரான இக்னேஷியஸ் (Ignatius), “தோற்றவாதக்”

கிறிஸ்துவியலைக் குறித்து விசுவாசிகளை எச்சரிக்கிறார். தோற்றவாதம் (டொசெட்டிசம்) என்ற சொல், “தோன்றுதல்” என்று பொருள்படும் dokeô என்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து வருகிறது. இயேசு மனுஷனாக “தோன்றினார்” அல்லது “காணப்பட்டார்” மட்டுமே என்றும், பாடுபட்டு மரிப்பதுபோலத் “தோன்றினார்” மட்டுமே என்றும் தோற்றவாதிகள் போதித்தார்கள். பின்பு கிறிஸ்தவத்துக்குச் சவால்விட்ட இன்னொரு, சற்றுப் பிந்திய இயக்கமும் இருந்தது: ஞானவாதம் (நாஸ்டிசிசம்). ஒருவேளை இந்த நிருபம், தங்கள் ஆரம்ப வளர்ச்சி நிலைகளிலிருந்த இந்த மூன்று போக்குகளுக்கும் எதிராக எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

தேவனுடைய அன்பு, தேவனிடத்திலும் பிறனிடத்திலும் அன்பு

இன்னொரு பெரிய கருப்பொருள் – ஒருவேளை மிகப் பெரியது – தெய்வீக அன்பு, “agape”. இந்தக் கருப்பொருள், யோவானுடைய கிறிஸ்துவியல் நோக்கத்தோடு பிரிக்க முடியாதபடி பின்னிப்பிணைந்திருக்கிறது.

ஒருவரிலொருவர் அன்புகூர வேண்டும் என்ற இயேசுவின் கட்டளையைக் கைக்கொள்வதன் மையமான, பேரம்பேச முடியாத முக்கியத்துவத்தை ஆசிரியர் நமக்கு நினைவூட்டுகிறார். சத்தியத்துக்கும், தேவனிடமிருந்து வரும் உண்மையான ஜீவனுக்கும் அன்பே சோதனை.

இருமை – இரண்டாகப் பிரிந்த பார்வை

இந்த நிருபங்களைக் கவனமாக உள்வாங்குகிறவர் திரும்பத் திரும்ப எதிரெதிரான விஷயங்களைச் சந்திக்கிறார். யோவானுடைய பார்வை அடிப்படையில் ஓர் இருமைவாதத்தால் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது: ஒளியும் இருளும், சத்தியமும் பொய்மையும், ஜீவனும் மரணமும், அன்பும் பகையும், ... அந்த (அல்லது இந்த) உலகம் – "'உலகத்துக்கு' உரியதல்லாதவற்றுக்கு" எதிராக. யோவானுடைய அனுபவ உலகம் எளிமையாக இரண்டு வெவ்வேறு முகாம்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் தேவன், இயேசு (தேவனுடைய பிரதிநிதி), ஆவியானவர், தேவனுடைய பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். மறுபக்கம் தேவனுக்கு எதிராக நிற்கிற முகாம் இருக்கிறது. இந்த எதிரிகளில் அடங்குவோர்: பிசாசும் அவனுடைய பிள்ளைகளும் (1 யோவான் 3:8), அந்திக்கிறிஸ்து / அந்திக்கிறிஸ்துகள் (2:18,22; 4:3; 2 யோவான் 7), அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவி (1 யோவான் 4:3), பொல்லாங்கனுடைய செல்வாக்கின்கீழ் வந்துவிட்ட உலகம். ஒருவருடைய விசுவாசப்பற்று எங்கே இருக்கிறது என்பதைத் தீர்மானிப்பது யோவானுக்கு எளிது. 1 யோவான் 3:10 காட்டுகிறபடி, ஒரு மனுஷனுடைய செயல்களே எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிடுகின்றன: "தேவனுடைய பிள்ளைகளும் பிசாசின் பிள்ளைகளும் இவ்விதமாக வெளிப்படுகிறார்கள்: சரியானதைச் செய்யாத எவரும் தேவனால் உண்டானவர்கள் அல்ல; தங்கள் சகோதர சகோதரிகளில் அன்புகூராதவர்களும் அப்படியே."

ஆகவே, யோவானுடைய சொல்நடையிலும் உலகப்பார்வையிலும் சாம்பல் நிறப் பகுதிகளே இல்லை. இன்று நாம் சொல்வதுபோல, கறுப்பு அல்லது வெள்ளை. ஏறக்குறைய

ஒரு டிஜிட்டல் பார்வை. நமக்கு இது பழக்கமில்லாததாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் யோவானைப் புரிந்துகொள்ள முயன்றால், அவருடைய அணுகுமுறை இன்று நமக்கும் சில வகைகளில் உதவியாக இருக்கிறது.

அடிக்கடி கேட்கப்படுகிற, புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு பதில்வினை இதுதான்: யோவானுக்கு மிக முக்கியமானதை நிறைவேற்றுவது ஏறக்குறைய முடியாத காரியம். சுறுசுறுப்பான, சுயநலமற்ற அன்பு அவருடைய பட்டியலில் முதலிடம் பிடிக்கிறது. எந்த நிபந்தனையும் இல்லாமல். பேரம்பேச முடியாதது. இப்படி ஒருவர் எப்படி அன்புகூர முடியும்? பாவம் செய்யாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? யோவானுடைய அளவுகோல்கள் உயர்ந்தவை. உண்மையில் எட்ட முடியாதவை. அவற்றை 100 % நிறைவேற்றாதவர் வெளியே நிற்கிறார். ஆம், இந்தக் கடுமையான விவரிப்பு முறை நம்மைக் கலங்கச் செய்யலாம். ஏனெனில் நம்முடைய வாழ்க்கை குறைபாடற்றதல்ல. முழுவதும் பாவமற்றதல்ல. இது யோவானுக்குத் தெரியும். தேவனால் பிறந்தவர் பாவம் செய்வதில்லை என்று அவர் சொன்னாலும் (3:6; 5:18), நாம் இன்னும் பாவம் செய்கிறோம் என்பதை அவர் நன்றாகவே அறிந்திருக்கிறார் (2:1). யோவானுடைய சிந்தனை முறையில் இது முரண்பாடு அல்ல; நமக்கும் இது முரண்பாடாக இருக்க வேண்டியதில்லை.

ஆசிரியர் யார்?

இந்த எழுத்துகள் பாரம்பரியமாக யோவான் என்னும் ஒருவரோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டாலும், அந்தப் பாரம்பரியத்தை உறுதிப்படுத்தும் உள் ஆதாரங்கள் நம்மிடம் இல்லை. **உண்மையில், இந்த மூன்று எழுத்துகளுமே பெயர் குறிப்பிடப்படாதவை.** வாழ்த்தோ விளிப்போ இல்லாமல் யோவான் நேரடியாகத் தம்முடைய வாதத்துக்குள் இறங்குகிறார்; 2 யோவானும் 3 யோவானும் பழைய, நன்கு அறியப்பட்ட கடித வடிவத்தைப் பின்பற்றி, அனுப்புநரின் தனிப்பட்ட பெயரைக் குறிப்பிடாமல், அவரை வெறுமனே “மூப்பன்” என்று அடையாளம் காட்டுகின்றன. யோவான் எழுதின சுவிசேஷத்தையும் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தையும் எழுதிய அதே ஆசிரியரே இவர் என்பது பெரும்பாலும் சாத்தியம். இவர் இயேசுவின் சீஷர், அதாவது பன்னிருவரில் ஒருவர் என்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும், இவர் வேறொரு யோவானாகவும் இருந்திருக்கலாம். அதாவது, அதே பெயருடைய, கர்த்தருடைய சீஷராகவும் இருந்த ஒருவர். ஒருவேளை அந்த 70 பேரில் ஒருவர்.

நிருபத்தின் அமைப்பும் நோக்கமும்

இந்த எழுத்து ஆரம்பத்தில் ஆசிரியருடைய சபையில் ஒரு பிரசங்கமாக இருந்து, பின்பு சுற்றுவட்டாரத்திலுள்ள மற்ற சபைகளுக்குப் பகிர்ந்து அனுப்பப்பட்டிருக்கலாம். யோவான் எழுதின சுவிசேஷத்தில் அடித்தளமிடப்பட்டிருக்கிற யோவானிய மரபைக் கேட்பவர்கள் உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதைப் பாதுகாக்கவோ, பலப்படுத்தவோ, அதற்கு அவர்களைத் தூண்டவோ என்ற நோக்கத்தோடு இது எழுதப்பட்டது.

இந்த நிருபத்தை “எபிடெய்க்டிக் சொல்லாட்சி” (epideiktische Rhetorik) என்று கருதலாம் என்று இறையியலாளர்கள் ஊகிக்கிறார்கள். கேட்பவர்கள் ஏற்கெனவே கொண்டிருக்கிற விழுமியங்களை அவர்கள் இன்னும் உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளச் செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு சொற்பொழிவு வகை. க்ரூஸின் (Kruse) சிந்தனை வெளிச்சம் தருகிறது: “இவை அனைத்தின் முடிவு இதுதான்: பவுலின் ஒரு நிருபத்தில் செய்வதுபோல வாதத்தின் இழையைக் கண்டுபிடிக்க முயலாமல் நாம் 1 யோவானை வாசிக்க வேண்டும். அவர் எதையும் நிரூபிக்க முயலுவதில்லை; மாறாக, கள்ளப்போதகர்களின் போதனைகளாலும் நெறிமுறைகளாலும் வருகிற அச்சுறுத்தலின் நடுவே, கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தின் பாரம்பரிய சத்தியங்களைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும்படி வாசகர்களைப் பலப்படுத்த முயலுகிறார்.”

நான் இந்த நிருபத்தைப் பலமுறை வாசித்திருக்கிறேன்; ஓர் அமைப்பையோ, ஒரு வரிசையையோ, ஒரு வாத இழையையோ கண்டுபிடிப்பது எனக்கு எப்போதும் கடினமாக இருந்தது. அதன் வகையை, அதாவது இலக்கிய வகையைத் தீர்மானிப்பது எவ்வளவு கடினமோ, அதன் அமைப்பைத்

தீர்மானிப்பதும் அவ்வளவு கடினம். வெளிப்படையான ஒட்டுமொத்த வரைவு எதுவும் இல்லை. இறுக்கமான ஓர் அமைப்பைக் கண்டுபிடிக்க எடுக்கப்படும் முயற்சிகள் பொதுவாகச் செயற்கையானவையாகவும் நம்பவைக்காதவையாகவும் தெரிகின்றன. **அமைப்பை விளக்க, சிலர் ஒரு சுருளின் படத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். சிந்தனைகள் நேர்கோட்டில் செல்வதைவிட வட்டமாகச் சுழல்கின்றன.** ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்த அதே கருப்பொருள்களுக்கு – பாவங்கள், அன்பு, சரியான கிறிஸ்துவியல் – அவர் திரும்பத் திரும்ப வருகிறார்; மற்ற இரண்டைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டவற்றின் வெளிச்சத்தில் ஒவ்வொன்றையும் மேலும் மேலும் வளர்த்தெடுக்கிறார்.

ஒரு பகுப்பு இப்படி இருக்கலாம்:

	சுழற்சி I	சுழற்சி II	சுழற்சி III
	1:1 – 2:28	**2:29 – 4:6**	**4:7 – 5:21**
வெளிப்பாடு	தேவனுடைய ஜீவனின் வெளிப்பாடு (ஒப்பிடுக 1:2)	தேவனுடைய குமாரனின் வெளிப்பாடும் தேவனுடைய பிள்ளைகளின் வெளிப்பாடும் (ஒப்பிடுக 3:2,5)	தேவனுடைய அன்பின் வெளிப்பாடு (ஒப்பிடுக 4:9)
சோதனைகள்	தேவனோடு ஐக்கியம் உண்டு என்ற அறிக்கை சோதிக்கப்படுவது: a) நீதியான நடக்கையால் (1:5 - 2:6) b) மெய்யான அன்பால் (2:7-17) c) சரியான உபதேசத்தால் (2:18-28)	தேவனுடைய பிள்ளை என்ற அறிக்கை சோதிக்கப்படுவது: a) நீதியான நடக்கையால் (2:29 – 3:10) b) மெய்யான அன்பால் (3:11-24) c) சரியான உபதேசத்தால் (4:1-6)	தெய்வீக ஜீவனும் அன்பும் நிரூபிக்கப்படுவது: a) அன்பினாலும் (4:7-21), b) கீழ்ப்படிதலினாலும் (5:1-5) c) தேவனுடைய பிள்ளைகளின் விசுவாசத்தினாலும் (5:6-21)
மேற்கொள்ள வேண்டிய தடை: உலகம்	உலகம் தன் கவர்ச்சியால் நம்மைப் பிதாவின் இருதயத்திலிருந்து விலக்கி இழுக்கப் பார்க்கிறது. (2:15-17)	உலகமும், தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு எதிரான அதன் பகையும் (3:13-15)	தேவனுடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்வதை உலகம் கடினமாக்குகிறது (5:3-5)
எச்சரிக்கை	போலிக் கிறிஸ்துக்களைக் குறித்து எச்சரிக்கை (2:18-29)	பொய்யான ஆவிகளைக் குறித்து எச்சரிக்கை (4:1-6)	பொய்த் தெய்வங்களைக் குறித்து எச்சரிக்கை (5:18-21)

அட்டவணை: அலோயிஸ் வாக்னர் (Alois Wagner)

யோவான் எழுதின முதலாம் நிருபம்

வார்த்தையாகிய இயேசுவைப் பற்றிய அப்போஸ்தல சாட்சி: பிதாவிடமிருந்து வந்தவர், அவரிடம் நம்மை நடத்துகிறவர் 1:1–4

இயேசு பன்னிருவராகிய எங்களைத் தம்முடைய சீஷர்களாக அழைத்தபோது, முற்றிலும் புதிய ஒன்று தொடங்கியது. அதை நாங்கள் கேட்டோம், கண்டோம், தொட்டோம். உண்மையான ஜீவனின் ஆரம்பம். தேவன் நமக்காகத் திட்டமிட்டபடியே. எல்லாவற்றையும் மாற்றின ஒன்றின் ஆரம்பம். ஒருபோதும் முடிவடையாத ஒன்று. இது வார்த்தையாகிய இயேசுவைப் பற்றியது, அந்த LOGOS-ஐப் பற்றியது. அவர் மெய்யான ஜீவனை வெளிப்படுத்தினார். நமக்காக.

ஆரம்பம் முதல் நடந்ததை நாங்கள் சாட்சியாகச் சொல்லி அறிவிக்கிறோம். ஜீவவார்த்தையாகிய அவரிடமிருந்து நாங்கள் கேட்டதை. அவை வெறும் வார்த்தைகளைவிட அதிகமானவை. அந்த ஜீவனைக் கண்ணால் காணவும் வியந்து பார்க்கவும் முடிந்தது – ஆம், தொடவும் அணைத்துக்கொள்ளவும் முடிந்தது. அவர் நம்மைப்போல ஒரு **மனுஷனாக** இருந்தார்; மூன்று வருடங்கள் நாங்கள் அவரைப் பின்பற்றினோம். மிக அருகிலிருந்து அவரை அனுபவித்தோம். நாங்கள் சாட்சிகள், அதை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறோம். சந்தேகமே இல்லை: அவர் பிதாவிடமிருந்து வந்தார்.

தேவனுடைய ஜீவன், அவருக்கே உரிய நித்திய இருப்பு, நாசரேத்திலிருந்து வந்த கட்டடத் தொழிலாளியாகிய இயேசுவில் நம்மிடம் வந்தது. அப்போஸ்தலர்களாகிய நாங்களும் இன்னும் பலரும் அதைக் கண்டோம். இந்த மகத்தான செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிற சாட்சிகள் நாங்கள். நித்திய ஜீவனே உருவான குமாரனாகிய அவர் தேவனிடமிருந்து வந்தார். தாம் பரலோகப் பிதாவினால்

அனுப்பப்பட்டவர் என்று அவரே எங்களுக்குத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார். தம்முடைய குமாரன் நம்மிடம் வர வேண்டும் என்று பிதா விரும்பினார். தேவனுடைய இந்த மகிமையான, தீவிரமான, நித்திய ஜீவனைத் தமக்குள் கொண்டிருக்கிறவராகிய அவர். ஆகவே குமாரன் மனுஷனானார். தெய்வீக ஜீவன் நம்மை வந்தடைய ஒரே வழி அதுதான். நம்முடைய ஜீவனாக மாறும்படி. எல்லா மனிதர்களுக்கும் இந்த ஜீவக்கொடை மிக அவசரமாகத் தேவை. நாம் மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தேவனுடைய குமாரன் மெய்யாகவே மனுஷனாகி நமக்கு ஜீவனைக் கொண்டுவந்தார் என்பதை மறுக்கிற உங்களிடையே உள்ள அனைவரும் இதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். **நித்திய ஜீவன் பிதாவினிடத்தில் இருந்தது. அவரை நோக்கியதாக. பிதாவுக்கும் குமாரனுக்கும் உரிய ஜீவன். இயேசுவின் மூலம் அது நம்முடைய ஜீவனாகி, நம்மைப் பிதாவோடு இணைக்கிறது. அவருடைய பிள்ளைகளாக!**

இயேசுவைக் குறித்து நாங்கள் கண்டதும் கேட்டதுமான எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். நீங்கள் அதைக் கேட்டு விசுவாசித்தால், இயேசு நம்முடைய பொதுவான மையமாவார். நம்மை இணைக்கிற, எல்லாவற்றின் இருதயம். இயேசுவில், வேறு எவரிலும் அல்ல, நமக்கு ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியம் உண்டு. அதோடு, நம்பமுடியாததாகத் தோன்றினாலும்: பரலோகப் பிதாவோடும் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடும் ஐக்கியம். ஏனெனில் அவர் தேவனுடைய ஜீவனில் நமக்குப் பங்கு கொடுத்தார்.

இயேசுவின் மூலம் நாம் எல்லாரும் – நீங்களும் நாங்களும், இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற அனைவரும் – ஒரே இருதயமும் ஒரே மனமுமாக இருக்கிறோம். ஒன்றாக இணைந்து, எல்லாவற்றையும் பொதுவாக உடைய ஒரு குடும்பம். எல்லாவற்றையும் பகிர்ந்துகொள்ளுகிற குடும்பம்.

இந்த ஒற்றுமைக்குள் திரியேக தேவனுடைய நித்திய சந்தோஷம் வந்திருக்கிறது. தேவனுடைய குடும்பத்தில் வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. பூமிக்குரிய, உலகப்பிரகாரமான சந்தோஷத்தை வெகுதூரம் பின்னுக்குத் தள்ளுகிற ஒரு சந்தோஷம். இதைவிடப் பெரிதாக இருக்க முடியாத சந்தோஷம். விழிப்புள்ள இருதயத்தோடும், சுறுசுறுப்போடும், முனைப்போடும் தேவனுடைய குடும்பத்தின் ஐக்கியத்தில் வாழ்கிற அனைவரும் உணருகிற, அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகிற சந்தோஷம்.

தேவன் மிகத் தூய்மையான ஒளி – தேவனுடைய ஒளியில் வாழ்க்கை – இயேசுவின் இரத்தத்தின்கீழ் மன்னிப்பு 1:5–10

ஆனால் கவனமாயிருங்கள்! இவையெல்லாம் எவ்வளவு விசேஷமானவையாகவும் தனித்துவமானவையாகவும் இருந்தாலும், இந்த ஐக்கியத்தை அச்சுறுத்துகிற ஒன்று உண்டு. இந்த ஐக்கியத்துக்கும் தேவனுடைய அருகாமைக்கும் கொஞ்சமும் பொருந்தாத ஒன்று உண்டு. இயேசுவின் செய்தி எப்போதும் தெளிவாகவும் திட்டவட்டமாகவும் இருந்தது. மிக முக்கியமான ஒன்றை அவர் அப்போஸ்தலர்களாகிய எங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டினார்; அதை நாங்கள் உங்களுக்குக் கட்டாயம் அறிவிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், உங்களுக்கு விரோதமாகக் குற்றவாளிகளாவோம்: **நித்தியராகிய தேவன் பரிசுத்தர். அவரே மிகத் தூய்மையான, மிகப் பிரகாசமான ஒளி. அவர் ஒளியில் வாசம்பண்ணுகிறார். அவரில் இருளின் சுவடுகூட இல்லை.** அவர் பாவத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை; தம்முடைய மகிமையான தன்மைக்கு முரணான எதனோடும் ஒருபோதும் சமரசம் செய்வதில்லை. அது மனிதர்களையும் அவருடைய நல்ல சிருஷ்டிப்பையும் அழிக்கிறது. உதாரணமாக, அன்பின்மை, நன்றியின்மை, சுயநலம், நமக்கு மிகச் சிறந்தவையான அவருடைய நல்ல கட்டளைகளை

அசட்டை செய்தல் அல்லது அவற்றுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தல். இப்படிப்பட்ட இருள் தேவனிலும் – இயேசுவிலும் – கொஞ்சமும் காணப்படுவதில்லை. நிச்சயமாக இது எழுத்தின்படியான அல்லது பௌதீக அர்த்தத்திலான இருள் அல்ல. நம்முடைய இருதயங்களை ஆவிக்குரிய விதத்தில் இருளாக்குகிற அந்த இருளைப் பற்றியதே இது. நம்முடைய வாழ்க்கைப் போக்கைத் திசையற்றதாக்குகிற இருள். பாவத்தாலும் அநீதியாலும் தொற்றப்பட்ட ஒரு நிலை, ஒளியாயிருக்கிற இந்த மகிமையான தேவனிடமிருந்து பிரிந்திருத்தல்.

ஆகவே – உங்களிடையே சிலர் சொல்லுகிறதுபோல – இந்த மகிமையான தேவனோடு நமக்கு ஐக்கியம் உண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு, இருளில், அதாவது தேவனைப் பற்றிக் கேட்காமல் சுயவிருப்பத்தில் வாழ்ந்தால், அது அப்பட்டமான பொய். ஒருபோதும் சத்தியம் அல்ல. ஆனால் இயேசு நம்மை ஒரே தரம் என்றென்றைக்குமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிற தேவனுடைய ஒளியில் நாம் வாழ்ந்தால், நமக்கு ஒருவரோடொருவரும், பிதாவோடும் அவருடைய குமாரனோடும் உயிருள்ள, நிலைத்திருக்கிற ஐக்கியம் உண்டு. அவருடைய ஒளியில், அவருடைய அன்பில், பிதாவின் வீட்டின் சந்தோஷத்தில்.

ஆனால் தேவனுடைய இந்தப் பரிசுத்த ஒளியில் நாம் வாழவும் நிலைத்திருக்கவும் உண்மையில் முடியுமா? நாம் திரும்பத் திரும்பத் தவறி, பாவம் செய்கிறோமே! ஆம், முடியும். தேவனுக்கு என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரம். அவருடைய ஒளியில் நாம் என்றென்றைக்கும் வீட்டில் இருப்பதுபோல இருக்க முடிவதற்குக் காரணம் இதுதான்: **அவருடைய இரத்தம்! அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து சிலுவையில் தம்முடைய இரத்தத்தை, தம்முடைய ஜீவனைப் பலியாக்கினார். அதனால் நாம் நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து என்றென்றைக்குமாகச்**

சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஒரே தரம் சிந்தப்பட்ட இந்த விலையேறப்பெற்ற இரத்தம், நாம் இன்னும் பாவம் செய்யும் காலமெல்லாம் நம்மைச் சுத்திகரிக்கிறது. அன்றும், இன்றும், இனிமேலும்! நாம் எப்போதும் தேவனோடு ஐக்கியத்தில் இருக்கிறோம். நாம் இன்னும் பாவம் செய்யும்போதுகூட. நம்முடைய சந்தோஷம் மங்கிப்போனாலும், முழுவதும் போய்விட்டாலும், தேவனுடைய குடும்பத்திலிருந்து நாம் தள்ளப்படுவதில்லை.

இயேசுவின் இரத்தமே நம்முடைய நித்திய பாதுகாப்பும் உத்தரவாதமுமாக இருக்கிறது. நம்முடைய கீழ்ப்படிதலோ கீழ்ப்படியாமையோ தேவனோடுள்ள ஐக்கியத்தைச் சாத்தியமாக்குவதுமில்லை, அழிப்பதுமில்லை. தேவன் தம்முடைய குமாரனின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தையே பார்க்கிறார் – அதனால் மட்டுமே நாம் நித்தியமாகப் பாதுகாப்பாக இருக்கிறோம். என்றென்றைக்கும். அன்று எல்லா இஸ்ரவேலரையும் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து காத்த பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தைப் போல. **நம்முடைய எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் நாம் சுத்திகரிக்கப்படுகிறோம். நாம் கவனிக்காமல் விட்டவை, மறந்துபோனவை, நமக்குத் தெரியாதவை – அவற்றிலிருந்தும்கூட. துரதிருஷ்டவசமாக, இனிமேலும் நாம் செய்யப்போகிறவற்றிலிருந்தும்.**

ஆனால் கள்ளப்போதகர்கள் சொல்லுகிறதுபோல, நமக்குப் பாவமே இல்லை, இயேசுவின் இரத்தத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று யாராவது நினைத்தால், அது பெரிய தவறு. அப்போது நாம் சத்தியத்தையும் உண்மை நிலையையும் விட்டு விலகி வாழ்வோம். நம்மை நாமே வழிதவறச் செய்வோம். நம்முடைய பாவங்கள் நம்மை அழிவுக்குள் தள்ளும்.

பாவமற்றவர்கள் என்ற இந்தப் பொய்யிலிருந்தும் சுயஏமாற்றத்திலிருந்தும் விடுதலையாக ஓரே ஒரு வழிதான் உண்டு. **நம்முடைய பாவங்களை உணர்ந்து தேவனிடம்**

அறிக்கையிட்டால் மட்டுமே, நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து விடுபடுகிறோம். இப்படி மட்டுமே, தேவன் இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம் நமக்கு அருள விரும்புகிற மன்னிப்பைப் பெறுகிறோம். நமக்குத் தெரிந்த பாவங்களை உணர்ந்து அறிக்கையிடுவதன் மூலம், அதாவது வாய்விட்டுச் சொல்லுவதன் மூலம் மட்டுமே, தேவனோடு உண்மையான, உயிருள்ள ஐக்கியத்துக்குள் வருகிறோம். பிதாவோடும் குமாரனோடும். அப்படியே, இயேசுவின் சுத்திகரிக்கிற இரத்தத்தின்கீழ் வாழ்கிற, இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற அனைவரோடும் உள்ள ஐக்கியத்துக்குள்ளும் வருகிறோம். எல்லாப் பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பு நமக்கு அருளப்படுகிறது. மீண்டும் சொல்லுகிறேன்: நாம் மறந்துபோனவை அல்லது நமக்குத் தெரியாதவையும்கூட. இனிமேல் நாம் செய்யப்போகிறவையும்கூட.

தேவன் நம்முடைய பாவங்களை நீக்க வேண்டும் என்பதற்கு நாம் தகுதியுள்ளவர்களா, அல்லது அதைக் கேட்க நமக்கு ஏதாவது உரிமை உண்டா? இல்லை! ஆனால் நமக்காகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்த இயேசுவே, தேவன் மன்னிக்கிறார் என்பதற்கான நிச்சயம். இயேசுவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தம் அவருடைய பரிசுத்தமான, பாவமற்ற ஜீவனைக் குறிக்கிறது. **அதை அவர் நமக்காகப் பலியாக்கினார். நமக்காகச் செலுத்தப்பட்ட இந்தச் சுயநலமற்ற, கீழ்ப்படிதலுள்ள பலி தேவனுக்கு மதிப்பிட முடியாத விலையுள்ளது. ஆகவே, தம்மிடம் தன் பாவத்தை உத்தமமாகவும், வெளிப்படையாகவும், நேர்மையாகவும் அறிக்கையிடுகிற ஒவ்வொருவரையும் அவர் மனப்பூர்வமாக மன்னிக்கிறார். அப்படிச் செய்வதாக அவர் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டார். தம்முடைய குமாரனின் இந்த இரத்தத்தின் அடிப்படையில். தேவன் எப்போதும் தம்முடைய வார்த்தையில் உறுதியாக நிற்கிறார்! ஏனெனில் அவர் உண்மையும் நீதியுமுள்ளவர்!**

எல்லாரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதால் மீண்டும் சொல்லுகிறேன்: பிறந்தபடியே இருக்கிற மனிதர்களாகிய நாமோ, அல்லது தேவனுடைய பிள்ளைகளோ தானாகவே பாவமில்லாமல் வாழ்கிறோம் என்று சொல்லுகிறவன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றுகிறான். நாம் பாவம் செய்துவிட்டு, அது பாவமே அல்ல என்று நினைத்தால், அந்தச் சுயஏமாற்றம் இன்னும் துயரமானது. ஏனெனில் அப்போது நாம் தேவனைப் பொய்யராக்குகிறோம். பாவம் என்னவென்று அவர் நமக்குத் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறாரே. தனக்குப் பாவமே இல்லை, தான் பாவமில்லாமல் வாழ்கிறேன் என்று உண்மையில் நம்புகிறவன் கெட்டுப்போனவன். ஏனெனில் அவன் இயேசுவின் இரத்தத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுவதில்லை. அவன் தன் பாவங்களை அறிக்கையிடுவதில்லை! சிந்தையிலோ, ஆவியிலோ, சரீரத்திலோ நாம் பாவமற்றவர்கள் என்று நம்புகிறவன் தவறுகிறான். இது அழிவுக்கு நடத்துகிற கள்ள உபதேசம்.

கிறிஸ்தவர்கள் பாவம் செய்யும்போது: நம்முடைய துணையாளர், நீதியுள்ளவராகிய இயேசு 2:1–2

என் அன்பான நண்பர்களே, விசுவாசத்தில் என் சிறு பிள்ளைகளே, இது நமக்கு வெளிப்படையான விஷயம், இதை நான் எழுதவே வேண்டியதில்லை: **பாவம் செய்யாதிருங்கள்!** நித்தியரும், பரிசுத்தரும், மகிமையுள்ளவருமான தேவன், சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்களும் விழுந்துபோனவர்களுமான மனிதர்களாகிய நம்மைத் தம்முடைய ஐக்கியத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார் என்றால், பாவம் நமக்குத் தொடக்கூடாத ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். அவருக்கு அது என்னவோ, நமக்கும் சரியாக அதுவாகவே இருக்க வேண்டும்: இருள். இதைப் பற்றி நாமும் அவரைப் போலவே சிந்திப்போம், உணருவோம். பாவத்துக்கு நாம் சொல்லும் “வேண்டாம்” வளர்ந்து பெருகுவதாக.

நம்முடைய தோல்விகளை நேர்மையாகப் பார்த்து ஒப்புக்கொள்வதும் தேவனோடுள்ள ஐக்கியத்தின் ஒரு பகுதி. ஏனெனில், நாம் நேர்மையாக நம்மையே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்: நாம் செய்கிறவற்றில் முற்றிலும் தூய்மையானதும் பரிசுத்தமானதுமான ஏதாவது உண்டா? துரதிருஷ்டவசமாக நாம் ஒவ்வொரு நாளும் பாவம் செய்கிறோம். அறியாமலும், சில சமயம் அறிந்தும். பாவம் என்னவென்று நமக்குத் தெரியும், ஆனாலும் அதைச் செய்கிறோம். ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நாம் மறுபடியும் ஒருமுறை பாவம் செய்துவிட்டால், அதனால் நாம் ஒருபோதும் கெட்டுப்போவதில்லை. நாம் அப்படி நினைத்தாலும், பிதாவும் குமாரனும் அப்படி நினைப்பதில்லை. அவர்களோடுள்ள ஐக்கியம் துண்டிக்கப்படுவதில்லை. குறைக்கப்படுவதுமில்லை. ஏதாவது பாதிக்கப்பட்டால், அது இந்த ஐக்கியத்தைப் பற்றிய உணர்வும் அதை அனுபவிப்பதும்தான். இணைப்போ, உரிமையோ, குடும்பப் பந்தமோ அல்ல. **ஏனெனில் எல்லாம் ஏற்கெனவே மன்னிக்கப்பட்டாயிற்று. நமக்குப் புதிதாக மன்னிப்பு தேவையில்லை.** நமக்காக மரித்த பிதாவின் குமாரனாகிய இயேசுவே – அவரைவிடக் குறைந்த யாரும் அல்ல – பிதாவினிடத்தில் நமக்காக இருக்கிறார். பிதாவினிடத்தில் அவர் நம்முடைய பரிந்து பேசுகிறவரும், துணையாளரும், உதவியாளருமாக இருக்கிறார். நம்மை மறுபடி தூக்கி நிறுத்துகிறவர். நீதியுள்ளவராகிய அவரே, நாம் பிதாவின் பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம், இருப்போம் என்பதற்கு நம்முடைய பாதுகாப்பும் உத்தரவாதமும். பரலோகப் பிதா பரிபூரண நீதியுள்ளவராக இருப்பதுபோலப் பரிபூரணமாக இருந்த ஒரே ஒருவர்.

நம்முடைய எல்லாப் பாவங்களையும் இயேசு தம்முடைய இரத்தத்தினால் துடைத்தழித்தார். ஒழித்துவிட்டார். **நம்முடைய பாவங்களுக்கு அவரே பரிபூரணமான, ஒரே தரமான**

பாவநிவிர்த்தி பலி. முழு உலகத்தின் பாவங்களுக்கும்கூட. எல்லாருக்காகவும், முழுச் சிருஷ்டிக்காகவும்.

தேவன் நம்மில் அநீதியான அல்லது அசுத்தமான எதையும் இனிக் காண்பதில்லை. ஏனெனில் நம்முடைய எல்லாப் பாவங்களுக்கும், தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் விரோதமாக நாம் செய்த அநீதியான செயல்களுக்கும், இயேசுவின் மரணத்தில் பாவநிவிர்த்தி செய்யப்பட்டது: அவை மன்னிக்கப்பட்டு நீக்கப்பட்டன. **அவருடைய பலி அவ்வளவு பெரியது, அவ்வளவு விலையேறப்பெற்றது; உலகத்திலுள்ள எல்லா மனிதர்களின் எல்லாப் பாவங்களையும் அது துடைத்தழிக்க முடியும்.** கிறிஸ்துவிடமும் அவருடைய பலியிடமும் அடைக்கலம் தேடுகிற ஒவ்வொருவருக்கும் மன்னிப்பு அறிவிக்கப்படுகிறது.

சத்தியச் சோதனை: அறிக்கையும் நடத்தையும் ஒன்றாயிருத்தல் 2:3–6

நாம் இயேசுவை அறிந்திருக்கிறோம், அவரைப் பின்பற்றுகிறோம் என்று எப்படி அறியலாம்? மிக எளிது: அவருடைய **கட்டளைகளை** நாம் நேசித்துக் கைக்கொள்வதன் மூலம். இயேசுவோடு உயிருள்ள, வாழ்க்கையை மாற்றுகிற ஓர் உறவு தனக்கு உண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஒருவன் அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளாமலும், அதற்கு முயற்சிகூடச் செய்யாமலும் இருந்தால், அவன் தன்னிடமே பொய் சொல்லுகிறான். மற்றவர்களிடமும். அப்படிப்பட்டவனில் தேவனுடைய சத்தியம் இருக்க முடியாது. ஆனால் இயேசுவின் வார்த்தைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவனில் தேவனுடைய அன்பு வீட்டில் இருப்பதுபோல வாசமாயிருக்கிறது – ஆம், தன் இலக்கை அடைந்திருக்கிறது. அவன் தேவனுடைய அன்பைப் பெற்றுக்கொண்டது மட்டுமல்ல, அதைத் திரும்பக் கொடுத்து, மற்றவர்களுக்கும் கடத்தியிருக்கிறான்.

அவருடைய வார்த்தையைக் காத்துக் கைக்கொண்டால், நாம் இயேசுவில் இருக்கிறோம். இயேசுவோடு வாழ்வதாக, அவரைப் பின்பற்றுவதாகச் சொல்லுகிறவனுக்கு, இயேசு வாழ்ந்ததுபோலவே வாழ்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அப்போது இயேசுவின் அன்பும், இரக்கமும், சத்தியமும், பரிசுத்தமும் நம்மிடத்திலும் காணப்படுவதை மற்றவர்கள் அறிந்துகொள்ளுவார்கள்.

பழைய கட்டளையும் புதிய கட்டளையும்: அன்பே எப்போதும் பெரியது – இருள் ஒழிந்துபோகிறது 2:7–11

அன்பான நண்பர்களே, உண்மையில் நான் உங்களுக்கு ஒரு புதிய கட்டளையை எழுதவில்லை. இயேசு சீஷர்களாகிய எங்களுக்கு அதைக் கொடுத்தபோது அது புதியதாக இருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தால், அது பழைய, ஆதியிலிருந்த, ஆனால் இன்றும் செல்லுபடியாகிற கட்டளை. இயேசுவை விசுவாசத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டபோது நீங்கள் அதைப் பெற்றுக்கொண்டீர்கள். அதே சமயம் அது என்றென்றைக்கும் ஒரு **புதிய கட்டளை**: ஏனெனில் **இயேசுவின் மூலம் அது முற்றிலும் புதிய ஒரு பரிமாணத்தைப் பெற்றது** – **அன்பின் கட்டளையாக**. இதற்கு முன்பு இப்படி ஒன்று இருந்ததேயில்லை. அன்பின் இந்தக் கட்டளை மெய்யாகவே அவரில் வாழ்ந்தது – இன்று நம்மில் வாழ்கிறது. அவருடைய ஜீவன் நம்முடைய ஜீவனாகவும் ஆகியிருக்கிறது. ஆம், அவர் நம்மில் வாழ்கிறார்! இப்படி, இப்படி மட்டுமே, நாம் அவரைப் போல வாழவும் அன்புகூரவும் முடியும். இயேசுவில் மெய்யான ஒளி உலகத்துக்குள் வந்தது. அதனால் எதிர்காலத்தின் புதிய யுகம் உதயமாயிற்று. இருள் மேலும் மேலும் விலகிப்போக வேண்டும். நம்முடைய இருதயங்களிலிருந்தும் வாழ்க்கையிலிருந்தும் அது துரத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாம் தேவனுடைய ஒளியில் வாழ்கிறோம். அதுவே நம்முடைய வீடு. அங்கே நாம் மனநிறைவோடு இருக்கிறோம். இருள் முழுவதும்

மறைந்து, இயேசு எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கும் நாள் சீக்கிரம் வருகிறது.

இந்த ஒளியில் வாழ்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, தன் பிறனிடத்தில் அன்புகூராமல் அவனைப் பகைக்கிறவன் தவிர்க்க முடியாதபடி இருளுக்கு உரியவன். பகை இருளில்தான் குடியிருக்கிறது. அங்கேதான் பகை தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆனால் தன் பிறனிடத்தில் அன்புகூருகிறவன் ஒளிக்கு உரியவன். தேவனுடைய ஒளியில் அவன் பாதுகாப்பாக இருக்கிறான், பார்க்கவும் முடிகிறது. இடறுவதில்லை, விசுவாசத்திலிருந்து விழுந்துபோவதுமில்லை. மீண்டும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது: தன் பிறனைப் பகைக்கிறவன் இருளில் இருக்கிறான். இது அழிவுக்குரியது; ஏனெனில் இருட்டில் நடக்கிறவன் தான் எங்கே போகிறான் என்று பார்ப்பதில்லை. இருட்டில் அவன் குருடன்.

தேவனுடைய குடும்பமும் உலகமும் 2:12–17

தேவனால் நேசிக்கப்பட்ட **சிறு பிள்ளைகளே**, உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்: உங்கள் எல்லாப் பாவங்களும், இனிமேல் நீங்கள் செய்யப்போகிறவையும்கூட, உங்களுக்கு மன்னிக்கப்பட்டிருக்கின்றன! இதற்குக் காரணம், இயேசுவில் நமக்கு வாக்களிக்கப்பட்டு அருளப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய இரக்கமும் உண்மைத்தன்மையும் மட்டுமே. அவருடைய நாமமே இதற்கு உத்தரவாதம்!

விசுவாசத்தில் ஆவிக்குரிய விதத்தில் **தகப்பன்மார்களாகவும் தாய்மார்களாகவும்** வளர்ந்திருக்கிற நீங்கள்: எல்லாவற்றையும்விட இயேசுவை நீங்கள் அதிகமாக அறிந்திருக்கிறீர்கள், நேசிக்கிறீர்கள்.

இளைஞர்களே, நீங்களும் அப்படிப்பட்ட தகப்பன்மார்களும் தாய்மார்களுமாவீர்கள். இப்போதே நீங்கள் இயேசுவின் மூலம் விசுவாசத்தில் பொல்லாங்கனை, பிசாசை,

ஜெயித்திருக்கிறீர்கள். போராட்டத்தை எதிர்கொண்டு, உறுதியாக நின்றிருக்கிறீர்கள்.

விசுவாசத்தில் இன்னும் நீண்ட காலம் இல்லாத **பிள்ளைகளே**, மிக முக்கியமானதை, மிக அடிப்படையானதை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள்: நித்தியராகிய தேவனே உங்கள் பரலோகப் பிதா. அவருடைய தகப்பன் அன்பில் நீங்கள் வாழ்கிறீர்கள்.

தகப்பன்மார்களும் தாய்மார்களுமாகிய உங்களுக்கு நான் எழுதினேன்; ஏனெனில் இயேசுவைப் பற்றிய உங்கள் அறிவும், அவர்மேலுள்ள உங்கள் அன்பும் ஆர்வமும், இப்போது நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்க முடியுமோ அப்படிப்பட்டவர்களாக உங்களை ஆக்குகின்றன.

விசுவாசத்தில் இளைஞர்களாகிய உங்களுக்கு நான் எழுதினேன்; ஏனெனில் நீங்கள் இயேசுவில் பலமுள்ளவர்கள். முக்கியமாக, தேவனுடைய வார்த்தை – இயேசு சொன்ன எல்லாம் – உங்களுக்கு முக்கியமானதாக இருப்பதால். நீங்கள் அதைக் கைக்கொள்ளுகிறீர்கள். இயேசுவோடும் அவருடைய வார்த்தையோடும் நீங்கள் பிசாசை ஜெயித்துவிட்டீர்கள். அவன் பரப்புகிற எல்லாக் கள்ள உபதேசங்களும், அவன் வஞ்சித்த மனிதர்களும் உங்களைத் திடீரெனக் கவிழ்த்துப்போட முடியவில்லை.

நீங்கள் எல்லாரும் கவனமாயிருங்கள்; தேவனையும் இயேசுவையும் பொருட்படுத்தாத மனிதர்கள் நேசிக்கிறவற்றையும் செய்கிறவற்றையும் நேசிக்காதிருங்கள். அதுதான் உலகம். உங்கள் இருதயத்தை உலகத்தின்மேல் வைக்காதிருங்கள். மெய்யான அன்பு ஒன்றை மட்டுமே அணைத்துக்கொள்ள முடியும். அவிசுவாசிகளைப் போன்ற ஒரு வாழ்க்கையை விரும்புகிறவனோ, அதைக் குறித்துப் பொறாமைப்படுகிறவனோ, பரலோகப் **பிதாவின் மகா அன்பை** அறியான். தேவனைவிட்டுத் தூரமான ஓர் உலகத்தில் பிதாவின் அன்பு வீட்டில் இருப்பதுபோல வாசமாயிருக்கவே

முடியாது. அங்கே அது வரவேற்கப்படுவதில்லை. அது ஒருபோதும் வரவேற்கப்பட்டதில்லை, இன்றும் வரவேற்கப்படுவதில்லை, ஒருபோதும் வரவேற்கப்படப்போவதுமில்லை.

உலகத்தை எதைக் கொண்டு அடையாளம் காணலாம், அதை எது அலைக்கழிக்கிறது, ஆம், எது அதை உயிரோடு வைத்து இயக்குகிறது என்று அறிய விரும்புகிறீர்களா?

எல்லாவிதமான **இச்சைக்கும்** இடம்கொடுத்து அதன்படி வாழ்தல் – பண ஆசை, புகழ் வெறி, மதுவுக்கு அடிமையாதல், வீண்பேச்சும் புறங்கூறுதலும், பாலியல், பரபரப்புக்கான ஆவல், பெருந்தீனி, இன்னும் பல.

இம்மைக்குரியதையும், கண்ணுக்குத் தெரிகிறதையும், மயக்குகிறதையும் மட்டுமே பார்க்கிற **கண்களின் இச்சை**. அதனால் உண்மையான வாழ்க்கை அர்த்தத்தை அது உண்மையிலேயே கண்ணிலிருந்து தவறவிடுகிறது.

ஜீவனத்தின் பெருமை – வீண்பெருமை பேசுதல், அகந்தை, தன்னை மிகைப்படுத்தி மதிப்பிடுதல், மற்றவர்களோடு ஒப்பிடுதல், கொடுமைப்படுத்துதல், திறமைகளையும் சொத்துகளையும் குறித்துப் பெருமையடித்தல், இன்னும் பல.

குணப்படுத்த முடியாத ஒரு வியாதியைப் போல இது மனிதர்களை வாதிக்கிறது. ஒருவன் தன் சொந்த வாழ்க்கைக்குத் தானே எஜமானாக இருக்கும்போது இப்படித்தான் வாழ்கிறான். தேவன் இல்லாமல் அநேகர் தங்களைத் தங்கள் வாழ்க்கையின் ராஜாவாகக் கருதுகிறார்கள். தேவன் இல்லாததுபோல எல்லாவற்றையும் தங்களுக்கென்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட இச்சைகள் ஒருபோதும் பரலோகப் பிதாவிடமிருந்து வருவதில்லை. ஆகவே ஒருநாள் அவை இந்த உலக அமைப்போடு சேர்ந்து என்றென்றைக்குமாக மறைந்துபோகும். இயேசு சொல்லுகிறதைச் செய்வதே உலகத்தின் அழிவிலிருந்து தப்ப ஒரே இரட்சிப்பு. தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதே ஒரே

எதிர்கால நம்பிக்கை. தேவனுடைய புதிய, நித்திய, பரிசுத்த, மகிமையான, வரவிருக்கிற உலகத்தை ஒளியில் அனுபவிக்க ஒரே வாய்ப்பு. நித்திய ஜீவனில் என்றென்றைக்கும்.

அந்திக்கிறிஸ்துவும் அந்திக்கிறிஸ்துகளும் 2:18–19

தேவனுடைய பிள்ளைகளே, இயேசுவோடு **கடைசி மணிநேரம்** உதயமாயிற்று. **அந்திக்கிறிஸ்து**, **போலி இரட்சகன்**, வருவான் என்று அவர் சொன்னார். ஆனால் இப்போதே அநேக அந்திக்கிறிஸ்துகள் தோன்றுகிறார்கள்; அவர்கள் ஒரு போலிக் கிறிஸ்துவைப் போல இயேசுவின் இடத்தில் தங்களை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் அவருக்கும் நமக்கும் எதிராக நிலைகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் கடைசி மணிநேரம் வந்துவிட்டது என்று நாம் சொல்ல முடிகிறது. சத்தியத்துக்கு எதிரான இந்தக் கிளர்ச்சியே கடைசி மணிநேரத்தை, மெய்யான கிறிஸ்து வரும்வரையிலான கடைசிக் காலத்தை, அடையாளப்படுத்துகிறது.
அந்திக்கிறிஸ்துவுக்குரிய இந்த மனிதர்கள் ஆரம்பத்தில் நம்மிடமிருந்தே வந்தவர்கள் என்பது துக்கமானது. நம்முடைய நடுவிலிருந்து. தாங்கள் தேவனுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டார்கள். ஆனால் அது உண்மையல்ல. அது உண்மையாகவே இருந்திருந்தால், அவர்கள் நம்மோடு நிலைத்திருந்திருப்பார்களே. ஆனால் தேவன் அவர்களுடைய முகமூடியைக் கிழித்துவிட்டார்: அவர்கள் தேவனால் உண்டானவர்கள் அல்ல, பொல்லாங்கனால் உண்டானவர்கள். நம்மிடையே அவர்களுக்கு இடமில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் எல்லாரும் பொய்யைப் போதித்துப் பரப்புகிறார்கள்.

பரிசுத்த ஆவியானவரால் அபிஷேகமும், பிதாவையும் குமாரனையும் பற்றிய சத்தியமும் 2:20–29

நம் எல்லாருக்கும் **இயேசுவின் அபிஷேகம்** உண்டு. பரிசுத்தராகிய அவரிடமிருந்து. அது பரிசுத்த ஆவியானவரே.

அவரை அவர் நம்மேல் ஊற்றினார். இயேசுவே கிறிஸ்து என்று அவர் நமக்குப் போதித்தார். பிதாவின் நித்திய குமாரன். இந்தத் தொடர்புகளை நீங்கள் முதல்முறையாகக் கேட்கும்படி நான் உங்களுக்கு எழுதவில்லை. ஏனெனில் நீங்கள் அவற்றை ஏற்கெனவே அறிந்திருக்கிறீர்கள். அவற்றை உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். இந்த மனிதர்களுடைய பொய்களுக்கும் சத்தியத்துக்கும் கொஞ்சமும் சம்பந்தமில்லை.

அப்படியானால், இயேசுவைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்களில் யாரைப் பொய்யர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும்? **நாசரேத்தூர் இயேசுவே தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மேசியா என்பதை மறுக்கிறவர்களைத்தான்! பிதாவையும் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசுவையும் மறுக்கிற அப்படிப்பட்டவனே அந்திக்கிறிஸ்து. தேவன் பிதாவே அல்ல, அவருக்குக் குமாரன் இருக்கவே முடியாது என்று அவன் சொல்லுகிறான்.** ஆகவே இயேசு பிதாவின் குமாரன் என்பதை மறுக்கிறவன் பிதாவை அறியவும் முடியாது, அவரைத் தன் பிதாவாகக் கொண்டிருக்கவும் முடியாது. ஆனால் இயேசுவைப் பிதாவின் குமாரனாக ஏற்று, அதில் உறுதியாக நின்று, அதற்குச் சாட்சி கொடுக்கிறவனுக்குப் பிதாவாகிய தேவன் உண்டு. அவன் மெய்யாகவே தேவனுடைய பிள்ளை. இதையே நீங்கள் ஆரம்பம் முதல் கேட்டிருக்கிறீர்கள். விற்க முடியாத சத்தியமாக இதை நீங்கள் உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டால், நீங்கள் தேவனுடைய ஒளியில் இருக்கிறீர்கள். பிதாவோடும் குமாரனோடும் இணைக்கப்பட்டவர்களாக.

இதை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு, இதற்காக நிற்கிற நமக்குப் பிதாவின் இணையற்ற வாக்குத்தத்தம் உரியது. ஜீவவார்த்தையாகிய தம்முடைய குமாரனில், மனுஷனாகிய இயேசுவில், அவர் அதை நிறைவேற்றினார்: நித்திய ஜீவன். சாவுக்குரிய மனிதர்களாகிய, பாவிகளாகிய நாம் நித்திய

ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளுவோம்! பாவமும் மரணமும் ஜெயிக்கப்பட்டிருக்கும்.

இவையெல்லாவற்றையும் நான் உங்களுக்கு எழுத வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் உங்களை வஞ்சித்து, இந்த மகிமையான, வாழ்வா சாவா என்னும் அளவுக்கு முக்கியமான சத்தியங்களை உங்களிடமிருந்து பறித்துக்கொள்ள விரும்புகிற இந்த மனிதர்கள் – ஊர் ஊராகச் சுற்றும் பிரசங்கிகள் – அலைந்து திரிகிறார்கள். இயேசுவிடமிருந்து நீங்கள் பெற்ற அபிஷேகத்தைப் பற்றி மீண்டும் பேசுகிறேன். அது உங்களுக்குள்ளும் உங்களோடும் நிலைத்திருக்கிற தேவனுடைய ஆவியானவரே. ஆகவே இந்த வஞ்சகர்களிடமிருந்தும் பொய்யர்களிடமிருந்தும் நீங்கள் போதனை பெற வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்குச் செவிகொடுக்காதிருங்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரை நம்புங்கள். எது சத்தியம் என்று அவர் உங்களுக்குப் போதிக்கிறார். பிதாவின் குமாரனாகிய இயேசுவுக்கு அருகில் நிலைத்திருங்கள்.

இப்போது நான் முன்னோக்கிப் பார்க்கிறேன், என் நண்பர்களே. இயேசு எல்லாருக்கும் தெரியும்படி வானத்தில் தோன்றும் நாளை நான் காண்கிறேன். அது மிகப் பெரிய சந்தோஷத்தின் நாளாக இருக்கும். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை நாம் கடைசியாக நம்முடைய எல்லா உணர்வுகளோடும் சந்திக்கும் இணையற்ற ஒரு பண்டிகை நாள். இந்த மகிமையான நாளை அப்படி அனுபவிக்க விரும்பினால், அவர் கண்ணுக்குத் தெரியும்படி நம்மோடு இருப்பதுபோல இப்போதே இயேசுவோடு வாழ்வோம். அந்த நாள்வரை உண்மையோடும் ஆர்வத்தோடும் அவரைப் பின்பற்றுவோம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அந்த நாள் நம்மைத் திடீரென்று பிடிக்கும். அல்லது நம்மைத் திகிலடையச் செய்து வெட்கப்படுத்தும். உங்களில் சிலர் அவருக்கு

உரியவர்களாகவே இருக்கவில்லை என்பது அப்போது வெளிப்படாமலிருப்பதாக.

தேவன் எவ்வளவு முற்றிலும் நீதியுள்ளவர் என்பதை நாம் அறிந்துகொண்டால், ஒருவன் தேவனால் பிறந்து புதிய சிருஷ்டியாக இருக்கிறானா என்பதையும் கண்டுகொள்ள முடியும். அதாவது, அவன் தேவனுடைய நீதியை நேசித்து, அதன்படி வாழ்ந்து, அதைச் செய்யும்போது.

என்ன ஒரு வெகுமதி: நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள், வீட்டுக்குப் போகும் வழியில் 3:1–3

பிதாவாகிய தேவன் எவ்வளவு எல்லையற்ற அன்பினால் நம்மை அன்புகூருகிறார் என்பதை உங்களால் உண்மையில் அளவிட முடியுமா? அவர் நம்மைத் தம்முடைய பிள்ளைகளாக்கினாரே! தம்மிலிருந்தே, தாமாகவே. அது அவருடைய நித்திய திட்டமும் சித்தமுமாக இருந்தது. ஒருவரும், எந்த அந்திக்கிறிஸ்துவும், எந்தக் கள்ளத்தீர்க்கதரிசியும், இதை நம்மிடமிருந்து பறிக்கவோ கேள்விக்குள்ளாக்கவோ முடியாது. இது உண்மை: **நாம் மெய்யாகவே தேவனுடைய பிள்ளைகளாகியிருக்கிறோம்**. அவர் அதை விரும்பினார்.

நம்முடைய வெளித்தோற்றத்திலோ, சரீரத்திலோ, திறமைகளிலோ இந்தப் புதிய பிள்ளைத்தன்மையைக் காண முடியாது. இவையெல்லாம் இன்னும் கண்ணுக்குத் தெரியாதவை. இயேசுவையும் வெளித்தோற்றத்தில் யாரும் தேவனுடைய குமாரன் என்று அறியவில்லை. அவரும் நாமும் மற்ற எல்லா மனிதர்களிலிருந்தும் வேறுபட்டுத் தோன்றவில்லை. உலகத்துக்கு நாம் எல்லாரையும் போலத்தான். விசுவாசத்தைப் பொறுத்தவரை நாம் அதற்கு அந்நியர்கள். பாருங்கள், நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள்! தேவனுடைய பிள்ளைகளாக எதிர்காலத்தில் நமக்கு இருக்கப்போகிற மகிமையான தன்மைகள் எல்லாம் வெளியே இன்னும் தெரியாவிட்டாலும்.

ஒன்று இப்போதே நிச்சயம்: **தேவனுடைய பிள்ளைகள் எல்லாரும் சீக்கிரத்தில் மகிமைப்படுத்தப்பட்ட இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பாக இருப்பார்கள்.** வானத்தில் தோன்றிப் பூமிக்கு வருகிறவருக்கு. எல்லா மனிதர்களுக்கும் தெரியும்படி. அவர் இருக்கிறபடியே நாம் அவரைக் காண்போம். வியந்து நிற்போம். அவரோடு நிலைத்திருப்போம். இந்தத் தருணத்தையும் அதன்பின் வருவதையும் – நீண்ட காலமாக ஏங்கி எதிர்பார்த்த இந்தச் சந்திப்பையும் – அனுபவிப்பதே நம்முடைய நம்பிக்கையின் மையம். இதற்காகவே நாம் வாழ்கிறோம். அவருக்குப் பொருந்தாத எல்லாவற்றையும் நம்முடைய வாழ்க்கையிலிருந்து எந்தச் சமரசமும் இல்லாமல் அகற்ற அது நம்மை நாள்தோறும் தூண்டுகிறது. அவருடைய பரிசுத்தத்துக்கும், மகிமைக்கும், நீதிக்கும் பொருந்தாதவற்றை. இப்படி நாம் இப்போதே மேலும் மேலும் அவரைப் போலாகிறோம். அவருடைய வருகைக்கு ஆயத்தமாகிறோம்.

பாவமும், பிசாசும், தேவனுடைய குமாரனும் 3:4–10

தேவன் இல்லாததுபோல வாழ்கிறவன் உண்மையில் ஒரு பாவி. தன் நித்திய இலக்கைத் தவறவிடுகிறவன். ஏனெனில் தேவன் அவனைச் சிருஷ்டித்தார். அவர் அவனை உயிரோடு காத்து வருகிறார். அவருக்கு அவன் நன்றியுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை முறைக்கு அக்கிரமம் என்றும் பெயர். தேவனையும் அவருடைய அதிகாரத்தையும் மறுக்கிறவன் அராஜகத்தில் வாழ்கிறான். தேவன் இல்லாத வாழ்க்கையால் மனிதர்கள் நம்பமுடியாத அளவு பாவங்களைக் குவித்திருக்கிறார்கள். தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் விரோதமான இந்தப் பாவங்களை ஒருவராலும் நடக்காததுபோல ஆக்க முடியாது. மனித வழிகளால் அவற்றை ஒருபோதும் சரிசெய்ய முடியாது. ஆனால் நம்முடைய பாவங்களை நீக்குவதற்காகவே இயேசு வந்தார். அவை ஒருபோதும் நடக்காதவைபோல அவர் அவற்றை நீக்க முடியும். இதை ஒருவராலும் செய்ய முடியவில்லை! அவர் ஒருவரால்

மட்டுமே முடியும். ஏன்? ஏனெனில் அவர் எந்த விதத்திலும் பாவத்தால் தொற்றப்படவில்லை, ஒருபோதும் பாவம் செய்யவுமில்லை. **நம்முடைய பாவங்களைச் சுமந்து ஒழித்த நீதியுள்ளவர் அவரே.**

இயேசுவைப் பின்பற்றி, அவர் சொல்லுகிறதைச் செய்ய விரும்புகிறவன் பாவத்துக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. தேவன் இல்லாததுபோல வாழ்கிற அனைவரும் இயேசுவைப் புரிந்துகொள்ளவுமில்லை, தங்கள் வாழ்க்கையின் இரட்சகராகவும் கர்த்தராகவும் அவருக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்கவுமில்லை.

தேவனுடைய பிள்ளைகளே, சமரசம் செய்யாதிருங்கள்! தேவனுடைய பார்வையில் எப்போதும் ஒன்று அல்லது மற்றொன்று மட்டுமே உண்டு! ஆகவேதான் நான் சாம்பல் நிறப் பகுதிகளைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. நீங்கள் புரிந்துகொள்ளும்படி, நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிற சத்தியங்களை உண்மையில் கறுப்பு வெள்ளையாக எதிரெதிரே வைத்து வலியுறுத்துகிறேன். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய விரும்பி, அவருடைய கட்டளைகளின்படி வாழ்கிறவன் நீதிமான். இயேசு தம்முடைய வாழ்க்கையில் நீதியுள்ளவராக இருந்ததுபோல. தேவன் இல்லாததுபோல வாழ்கிறவன் பாவம் செய்து, தன் வாழ்க்கையின் இலக்கைத் தவறவிடுகிறான். அப்படிப்பட்டவர்கள், பிசாசு எப்போதும் செய்து வந்ததையே செய்கிறார்கள். ஆரம்பம் முதல் அவன் தேவனுடைய அதிகாரத்தை நிராகரித்தான். இந்த அராஜகத்தையே அவன் பரப்புகிறான். ஆம், தூதர்களையும் மனிதர்களையும் அதையே செய்யும்படி அவன் வஞ்சித்தான். பாவம் செய்கிற ஒவ்வொருவனும் கடைசியில் பிசாசினால் தூண்டப்பட்டு அவன் பக்கம் நிற்கிறான். **ஆனால் பிசாசு உண்டாக்கின எல்லாவற்றையும் அழிக்கவே தேவனுடைய குமாரன் வந்தார்.** அவனுடைய எல்லாப் பொல்லாத கைவேலைகளையும், மனிதர்களுடைய வாழ்க்கையில் அவன்

விட்டுச்சென்றவற்றையும். பிசாசின் கிரியைகளுக்குக் கடைசி வார்த்தை இல்லை! இதை இப்போதே காண முடிகிறது. ஏனெனில் தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தேவனால் பிறந்திருக்கிறது; ஆகவே இனிப் பாவத்தால் தீர்மானிக்கப்படுவதுமில்லை, ஆளப்படுவதுமில்லை. தேவனுடைய ஒரு பிள்ளை தொடர்ந்து பாவம் செய்ய வேண்டியதில்லை – இது நமக்குள் தேவன் செய்கிற கிரியை மட்டுமே! தேவனுடைய ஜீவனும், அவருடைய வார்த்தையும், அவருடைய ஆவியானவரும் அவருடைய பிள்ளைகளில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவருடைய பிள்ளைகள் பாவத்தை நேசித்து, பிதா இல்லாததுபோல வாழ்வது முடியவே முடியாது. கடைசியில் ஒருவனும் தன் மெய்யான தன்மையை மறுக்க முடியாது. அது தேவனால் உண்டானது, அல்லது பிசாசினால் உண்டானது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் ஒருவனும் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. தேவனைப் பற்றிக் கேட்காமல், அப்படியே வாழ்கிற எவரும் தேவனால் பிறந்தவர்களாகவும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும் இருக்கவே முடியாது. தேவனுடைய ஒரு பிள்ளையை முக்கியமாகப் பிறரன்பைக் கொண்டு அறியலாம். இயேசு செய்ததுபோலச் சுயநலமில்லாமல், செயல்களால் தன் பிறனிடத்தில் அன்புகூராதவன் தேவனால் பிறந்தவன் அல்ல. அவன் பிசாசின் பிள்ளை.

தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருப்பதன் ஜீவ அடையாளமாகிய அன்பு 3:11–18

இயேசுவைப் பற்றியும் அவருடைய நற்செய்தியைப் பற்றியும் நீங்கள் முதல்முறையாகக் கேட்டபோது, ஒருவரிலொருவர் அன்புகூருவதே தீர்க்கமான காரியமாக இருந்தது. அதுவே பெரிய வித்தியாசத்தை உண்டாக்கியது. நாம் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூருவது எப்போதும் அப்படியே இருக்க வேண்டும். இதற்கு எதிரானதற்கு ஒரு பயங்கரமான உதாரணம் காயீனின் பழைய வரலாறு. ஆதியிலேயே நடந்தது. தன் சகோதரனாகிய

ஆபேலைக் கொலைசெய்ததன் மூலம், அவன் பிசாசினால், பொல்லாங்கனால், உந்தப்பட்டுச் செயல்பட்டான். அவன் ஏன் அப்படிச் செய்தான்? அவன் செய்தது பொல்லாதது. ஏனெனில் அவன் பொல்லாங்கனால் உண்டானவன். ஆனால் அவனுடைய சகோதரன் நீதியுள்ளவன். ஆபேல் பிசாசினால் அல்ல, தேவனால் உண்டானவன்.

ஆகவே இப்படிப்பட்டது இன்றும் இடைவிடாமல் திரும்பத் திரும்ப நடந்தால் ஆச்சரியப்படாதிருங்கள். நன்மையானதையும், பரிசுத்தமானதையும், நீதியானதையும், அன்பானதையும் பகைப்பது பொல்லாங்கின் தன்மையைச் சேர்ந்தது. ஆம், அவற்றை அழிப்பதும். தேவன் இல்லாமல் வாழ்கிற மனிதர்கள் கொஞ்சமோ அதிகமோ நம்மைப் பகைக்கிறார்கள். ஏனெனில் தேவன் விரும்புகிறதைச் செய்ய நாம் விரும்புகிறோம் என்பதை அவர்கள் உணருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் நமக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசம் இதைவிடப் பெரிதாக இருக்க முடியாது. **தேவனால் பிறந்திருப்பதால், நாம் மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்குள் மீட்டுக் கடத்தப்பட்டிருக்கிறோம்.** மரணம் ஜீவனை அழிக்க விரும்புகிறது. கொல்ல விரும்புகிறது. அது பகையே அன்றி வேறல்ல.

தேவனுடைய பிள்ளையின் மெய்யான, உண்மையான ஜீவ அடையாளம், நாம் பிறனிடத்தில் அன்புகூருவதுதான். முக்கியமாகத் தேவனுடைய பிள்ளைகளிடத்தில். மறுபக்கம், இதன் பொருள் சந்தேகமில்லாமல் இதுதான்: பிறனிடத்தில் அன்புகூராதவன் இன்னும் மரணத்தில் இருக்கிறான். அவன் தேவனுடைய பிள்ளை அல்ல. தன் பிறனைப் பகைக்கிற எவனும் காயீனைப் போல ஒரு மனுஷகொலைபாதகனே – அவன் உண்மையில் ஒருவரைக் கொன்றாலும் சரி, தலையாலும் இருதயத்தாலும் அவனைப் பகைத்தாலும் சரி. பிறனைப் பகைக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் இருக்க முடியாது

என்பது எல்லாருக்கும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். ஒருவேளை சிறிது காலம் அப்படித் தோன்றியிருந்தாலும்.

அன்பு என்பதன் உண்மையான அர்த்தத்தை நாம் எதைக் கொண்டு அறிகிறோம்? **மெய்யான தெய்வீக அன்பு என்ன என்பதற்கு மிகப் பெரிய முன்மாதிரியையும் அளவுகோலையும் நாம் இயேசுவில் காண்கிறோம்.** அன்பினால் அவர் நமக்காகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்தார். சிலுவையில் அதைப் பலியாக்கினார். அவர் நமக்காக இதைச் செய்தார் என்றால், வேறு விதமாக இருக்க முடியாது: தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்காக நாமும் அதையே செய்வோம். பிறனுக்காகவும். அன்பில் வாழ்வது என்றால் உடனே மற்றவர்களுக்காக உயிரைப் பலியாக்குவது என்று அர்த்தமில்லை. உதாரணமாக, மிக எளிமையாக, என் உடைமைகளைக் கொண்டு தேவையிலிருப்பவனுக்கு உதவி செய்வது என்று அர்த்தம். அவனுக்கு மிக அவசரமாகத் தேவையானதை அவனுக்குக் கொடுப்பது. தன் பிறனுடைய தேவையைக் கண்டு ஒருவனுடைய உள்ளம் அசைக்கப்படாவிட்டால், அவனில் தேவனுடைய அன்பு இருக்க முடியாது. பிறனுடைய தேவையைக் கவனித்து, அதனால் உள்ளம் அசைக்கப்பட்டு, உதவி செய்ய எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்துவதுதானே தேவனுடைய அன்பின் தன்மை.

தேவனுடைய பிள்ளைகளே, அன்பைப் பற்றிப் பேசுவதையும், அதைக் குறித்து அநேக வார்த்தைகளை அடுக்குவதையும் நிறுத்துங்கள். தேவனுடைய மெய்யான அன்பைச் செயலில் வாழுங்கள். திறந்த இருதயத்தோடும் திறந்த கையோடும். சுயநல நோக்கங்கள் இல்லாமல்.

தாராள இருதயம் பரலோகப் பிதாவை நம்பலாம் 3:19–24

பிறனுக்கு உதவுவதற்குப் பதிலாக, நாம் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டியவற்றின்மேல் நம்முடைய இருதயம் அடிக்கடி பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. பிறனுக்காக நம்முடைய

வாழ்க்கையையும் உடைமைகளையும் பிடித்துக்கொள்ளாமல் விட்டுக்கொடுத்தால், நாம் சத்தியத்தில் இருக்கிறோம். நம்முடைய சுயநல இருதயம் விட்டுக்கொடுக்காமல், சுயநலமற்ற கொடுத்தலைக்கூடக் குற்றப்படுத்தினால், நம்மைவிடப் பெரிதான தேவனுடைய கட்டளைக்கு மேலாக நம்மை உயர்த்திக்கொள்ளுகிறோம். பிறனிடத்தில் அன்புகூருவது அவசியமில்லை என்று நினைக்கும்போதும், அது வெறும் வார்த்தைகளோடு நின்றுவிடும்போதும் அப்படித்தான். உதவி செய்யாமல் விடுவதன் நோக்கங்களையும், உதவி செய்வதற்கு எதிராக நம் இருதயம் எழுப்பும் ஆட்சேபணைகளையும் தேவன் துல்லியமாகப் பார்க்கிறார். நம்முடைய இருதயங்களின் இந்த உணர்வையும் சந்தேகத்தையும் எதிர்த்து நிற்க நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய அன்பின் கட்டளையை அதைவிட உயர்வாக மதிக்கவும் வேண்டும். **பிறனுக்குத் தாராளமாகவும் சுயநலமில்லாமலும் உதவி செய்ய நம்முடைய இருதயம் பிடியை விட்டுக்கொடுத்தால், பிதாவினிடத்தில் நமக்குத் தடையற்ற, மகிழ்ச்சியான நம்பிக்கை உண்டு.** அவருடைய பிள்ளைகளாக நாம் அவரால் நேசிக்கப்படுகிறோமே. நம்முடைய விண்ணப்பங்களை அவரிடம் தெரிவித்து, அவர் நமக்கு அருளுகிறார் என்பதை அனுபவிக்கலாம். பிறனுடைய தேவையைக் குறைக்க நாம் அவனுக்கு மனப்பூர்வமாகக் கொடுத்தால், பிதாவும் நமக்கு மனப்பூர்வமாகக் கொடுக்கிறார். ஏனெனில் அவருடைய கட்டளை நமக்கு முக்கியமானது, அதை மனப்பூர்வமாக நிறைவேற்றுகிறோம். இப்படி நம்முடைய வாழ்க்கை அவருக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. **நாம் மனப்பூர்வமாகக் கொடுக்கும்போது, அவரும் மனப்பூர்வமாக நமக்குக் கொடுக்கிறார்!**

பிதாவாகிய தேவன் நமக்கு இந்த இரட்டைக் கட்டளையைக் கொடுக்கிறார்: **நம்முடைய நம்பிக்கையை முழுவதும் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்மேல் வைப்பது** – அவருடைய மகிமையான மகத்துவத்தின்மேலும்,

அவர் எல்லாவற்றுக்கும், உண்மையில் எல்லாவற்றுக்கும், போதுமானவர் என்பதன்மேலும். ஜீவனிலும் மரணத்திலும். **மேலும், நாம் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூருவது**, இயேசுவும் சொன்னபடியே. இந்தக் கட்டளையைக் கைக்கொள்ளுகிறவன் இயேசுவில் நிலைத்திருக்கிறான், இயேசுவும் அவனில் நிலைத்திருக்கிறார். இயேசு நமக்குள் இருக்கிறார் என்று நாம் அறிய முடியுமா? ஆம், பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலம். அனுபவிக்கிறவன் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஓர் இரகசியமான விதத்தில் அவர் இயேசுவின் பிரசன்னத்தை நமக்குச் சாட்சியிடுகிறார். அதைக் குறித்து உள்ளான நிச்சயத்தையும் அமைதியையும் அவர் நமக்கு அருளுகிறார். ஆவியானவர் அதைச் சாட்சியிடுவது மட்டுமல்ல. அவர் எப்போதும், எல்லாக் காலத்திலும் நம்மோடு இருக்கும்படி இயேசு அவரை அருளினார்.

ஓர் உண்மையான மோதல் – சத்தியத்துக்கான போராட்டம்: இயேசு யார் 4:1–6

அன்பான நண்பர்களே, உலகத்தில் அநேக **கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள்** அலைந்து திரிகிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே சொன்ன பொய்த்தீர்க்கதரிசிகள். நம்மிடமிருந்து புறப்பட்டுப் போனவர்கள். உங்களிடமுள்ள தேவனுடைய ஆவியானவருக்கு மாறாக, பொய்யின் ஆவிகள் இந்தத் தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் பேசுகின்றன. ஆகவே உங்களுக்குப் போதிக்க விரும்புகிற எல்லா மனிதரையும் நம்பாதிருங்கள். அது தேவனிடமிருந்து வருகிறதா என்று சோதித்துப் பாருங்கள். தேவனிடமிருந்து வருகிற மெய்யான ஆவியானவரை, அவர் இயேசுவைப் பற்றிய சத்தியத்தை அறிவிக்கிறார் என்பதைக் கொண்டு நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுகிறீர்கள். அதாவது, இயேசு கிறிஸ்து மெய்யாகவே மனுஷனானார் என்பதை. அவர் பூமியில் மனுஷனாக இருந்தார், என்றென்றும் மனுஷனாகவே இருக்கிறார். **அவர் நம்முடைய மனித இருப்பை**

ஏற்றுக்கொண்டார். அதைச் சேர்ந்த எல்லாவற்றோடும். பாவத்தைத் தவிர. பிதாவினிடத்தில் அவர் நித்திய குமாரனாக இருந்தபோதிலும், எப்போதும் இருக்கிறபோதிலும். இதை விசுவாசித்து, மற்றவர்களுக்கு முன்பாக அறிக்கையிடாதவன் தேவனால் உண்டானவன் அல்ல. வஞ்சிக்கிற ஓர் ஆவியால், அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவியால், அவன் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறான். அந்த அந்திக்கிறிஸ்து ஒருநாள் பகிரங்கமாக, பெரிதாக, பரபரப்பாக, வஞ்சிக்கும் விதத்தில் தோன்றுவான். ஆனால் இன்றே இந்த ஆவி இப்படிப்பட்ட கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் மூலமும் போலி மேசியாக்கள் மூலமும் கிரியை செய்கிறது. அவர்கள் மெய்யான கிறிஸ்துவைப் பற்றிப் பொய்களைப் பரப்புகிறார்கள்.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் தேவனால் பிறந்தவர்கள். பொய்த்தீர்க்கதரிசிகளை நீங்கள் கண்டுபிடித்து ஜெயித்திருக்கிறீர்கள். ஏனெனில் உலகத்தின் ஆவியைவிட வல்லவரான **தேவனுடைய ஆவியானவர்** உங்களுக்குள் இருக்கிறார். அவர்கள் நம்மிடமிருந்து புறப்பட்டுப் போனவர்களானாலும், அவர்களுடைய ஆவிக்குரிய தோற்றம் தேவனில் இல்லை. அவர்களுடைய மூலம், தேவபக்தியற்ற, ஆனாலும் மதப்பற்றுள்ள உலகத்தில் இருக்கிறது. உலகத்திலிருந்து வருகிறதையும் உலகத்துக்குப் பிரியமானதையும் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். உலகம் அவர்களுக்குச் செவிகொடுக்கிறது. நாமோ தேவனால் உண்டானவர்கள். தேவனை அறிந்து நேசிக்கிறவன் நம்மைப் புரிந்துகொள்ளுகிறான். தேவனால் உண்டாகாதவன் நாம் சொல்லுகிறதைப் புரிந்துகொள்ளுவதில்லை.

இது சோதிக்கப்படுகிற, போராட்டம் நிறைந்த ஒரு நிலைமை. ஒன்று அல்லது மற்றொன்று என்பதுதான் விஷயம்: ஒன்று சத்திய ஆவியானவர் பேசுகிறார், அல்லது பொய்யும் வஞ்சகமுமான ஆவி பேசுகிறது.

அன்பு, அன்பு, அன்பு 4:7–16

தேவனால் நேசிக்கப்பட்ட நண்பர்களே! நாம் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூருவோம். ஏன்? ஏனெனில் அன்பு தெய்வீகமானது. அது தேவனிடமிருந்து வருகிறது. மிகத் தூய்மையான, மிக ஆழமான அன்பின் ஊற்று அவரே. தேவன் அன்புகூருகிறதுபோல அன்புகூருகிற எவனும் தேவனால் பிறந்தவன். அவன் தேவனை அறிந்து அவரிடத்தில் அன்புகூருகிறான். தேவனைப் போல அன்புகூராதவன் அவரை அறியான். **ஏனெனில் தேவனுடைய மிக ஆழமான, நித்திய தன்மை தூய்மையான, பரிசுத்தமான, மாசற்ற அன்பே.** இந்தப் பரிசுத்த அன்பையே தேவன் நம்மேல் திருப்பினார். இலவசமாக அருளினார். தம்முடைய ஒரே, இணையற்ற குமாரனை உலகத்துக்கு அனுப்பியதன் மூலம். அவர் மனுஷனானதால், மனிதராகிய நமக்கு ஜீவன் கிடைத்தது. மரணமும் இருளும் நிறைந்த தேசத்தில் இருந்த நமக்கு அவர் அதைக் கொண்டுவந்தார்.

இந்த அன்புக்கு நாம் கொஞ்சமும் தகுதியற்றவர்கள். தேவனிடத்தில் நமக்கு இருந்திருக்கக்கூடிய அன்புக்கு இது ஒரு பதில் அல்ல. தேவனை அசைத்த நல்லது எதுவும் நம்மிடம் இல்லை. நம்முடைய எண்ணற்ற பாவங்களே இருந்தன. அவற்றிலிருந்து நம்மால் விடுபட முடியவில்லை. அவற்றை அவர் அகற்ற விரும்பினார். **இப்படி அவர் முதலில் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, தம்முடைய பலியினால் நம்முடைய பாவங்களை அகற்றும்படி தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார். நம்மிடமிருந்த முடிவில்லாத தூரத்தை இணைக்கும்படி அனுப்பப்பட்டார். நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பாவநிவிர்த்தியாகத் தம்முடைய குமாரன். அவற்றைத் தம்முடைய மரணத்தில் ஒழிக்கும்படி. சிலுவை தேவனுடைய அன்பின் அணு உலை உருகுதலைப் போன்றது.**

அன்பான நண்பர்களே, எல்லா எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் மேலாக, தகுதியில்லாமல், நாம் இப்படி நேசிக்கப்பட்டிருந்தால், ஒருவரிலொருவர் அன்புகூர நாம் நிச்சயமாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூர்ந்தால், தேவன் நம்மில் நிலைத்திருக்கிறார். அப்போது அவருடைய இணையற்ற அன்பு நம்மில் உயிருள்ளதாக இருக்கிறது. அது நம்மில் எரிகிறது. நம்மில் தன் இலக்கை அடைந்திருக்கிறது. தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்; ஒருவரும், எந்த மனிதனும், அவரை ஒருபோதும் கண்டதில்லை. **ஆனால் இன்று, அவரைக் கண்களால் காணாமலேயே, அவரைப் பற்றிய ஏதோ ஒன்றைக் காணவும் புரிந்துகொள்ளவும் முடியும்! தேவனுடைய குடும்பம் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூருகிற அன்பின் மூலம். இந்த அன்பில் தேவன் பிரசன்னமாயிருக்கிறார்.**

நாம் அவரில் இருக்கிறோம் என்பதை எப்படிப் புரிந்துகொள்ள முடியும்? அவர் நம்மில் இருக்கிறார் என்பதையும்? அவருடைய ஆவியானவரால் நாம் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அவருடைய ஆவியானவரால்தான், உயிருள்ளதும் அவரில் வேரூன்றியதுமான இந்த அன்பின் ஐக்கியம் சாத்தியமாகிறது.

இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்களும் சீஷர்களுமாகிய நாங்கள் கண்டு, உங்களுக்குச் சாட்சியிடுகிறோம்: பிதா மெய்யாகவே நம்முடைய இழந்துபோன நிலையைக் கண்டார். வழியில்லாத நம்முடைய நிலைமையை. தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார். முழு உலகத்துக்கும் இரட்சகராக. எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் பிதா தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார்.

இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசித்து அறிக்கையிடுகிறவனுக்குத் தேவனோடு ஐக்கியம் உண்டு; அவன் அவரோடு இணைந்திருக்கிறான். தேவன் நம்மேல் எவ்வளவு பெரிய அன்பு வைத்திருக்கிறார் என்பதை நாம்

அறிந்து விசுவாசித்திருக்கிறோம். **ஏனெனில் தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார். அவருடைய முழுத் தன்மையும், தம்மையே கொடுக்கிற மிகத் தூய்மையான அன்பு. அன்புகூருவதில் அவர் பிரியப்படுகிறார். எந்தத் தெய்வமும் ஒருபோதும் இப்படித் தன்னைக் காட்டியதில்லை. இதுவே அவருடைய முழுமையான அடையாளம். அவர் செய்வதும் அவர் இருப்பதும் எல்லாம் அன்பிலிருந்தே வருகிறது.** இந்த அன்பில் வாழ்கிறவன் தேவனில் நிலைத்திருக்கிறான், தேவனும் அவனில் நிலைத்திருக்கிறார் – நாம் பிதாவுக்கு இருதயப்பூர்வமாக நன்றியுள்ளவர்களாக இருப்பதிலும் பிறனிடத்தில் அன்புகூருவதிலும் அது தெரிகிறது.

தேவனுடைய அன்பும் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளும் 4:17–19

தேவனுடைய அன்பு நம்மை முழுவதும் மாற்றியிருக்கிறது. தேவனுக்கு முன்பாகத் தைரியமும் நம்பிக்கையும் நமக்கு அருளப்பட்டன. ஆகவே, எல்லாரும் பரிசுத்தரும் நீதியுள்ளவருமான தேவனுக்கு முன்பாகக் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டிய நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்து நமக்குப் பயமில்லை. அப்போது கணக்கில் வருவதும் நிலைநிற்பதும் ஒன்றே: இயேசு வாழ்ந்ததுபோல நாம் உலகத்தில் வாழ்ந்தோம் என்பதுதான். நாம் அவருடைய வார்த்தையைக் கைக்கொள்ளும்போது இது உண்மையாகிறது; தேவனால் பிறந்த எல்லாருக்கும் இது இயல்பானது. இது ஒருபோதும் நூறு சதவீதம் வெற்றியடையாவிட்டாலும். ஆனால் இதனால்கூட – இந்தக் குறைவினாலும் நம் வாழ்க்கையிலுள்ள பாவங்களினாலும் – நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. **தேவனைக் குறித்த பயம் ஒருபோதும் தேவனுடைய அன்பின் தன்மையில் இல்லை. மாறாக, தேவனுடைய பூரண அன்பு நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்த பயத்தைத் துரத்திவிடுகிறது. இயேசுவைப் போல வாழத் தவறிவிடுவோமோ என்ற பயத்தையும்.** பயமே ஒருவகை

நியாயத்தீர்ப்பு; அது விரக்திக்கு நடத்தக்கூடும். தேவனையும் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பையும் குறித்து இன்னும் பயப்படுகிறவன் இன்னும் நம்பவில்லை. தேவனுடைய அன்பினாலும் இயேசுவின் மன்னிப்பினாலும் அவன் இன்னும் இளைப்பாறுதலுக்குள் வரவில்லை.

அன்புகூரும்படி தேவனால் பிறந்தவர்கள் 4:20–5:3

நாம் தேவனிடத்திலும் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருகிறோம். ஏனெனில் அவர் முதலில் நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்தார். இது முக்கியம், இதை ஒருபோதும் மறவாதிருங்கள்: தேவனிடத்தில் அன்புகூருவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு தன் பிறனைப் பகைக்கிறவன் பொய்யன். தன் கண்களால் காணக்கூடிய சகோதரனிடத்தில் அன்புகூராதவன், தான் காண முடியாத தேவனிடத்தில் எப்படி அன்புகூர முடியும்? தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவன் தன் பிறனிடத்திலும் இயல்பாகவே அன்புகூருவான் என்ற இந்தக் கட்டளையை நாம் தேவனிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறோம். தேவனிடத்திலுள்ள அன்பு கண்ணுக்குத் தெரிகிற உலகத்தில் வெளிப்படுகிறது. சிந்தனையிலுள்ள, கண்ணுக்குத் தெரியாத கோட்பாட்டில் அல்ல, அங்கேதான் அது தன்னை நிரூபிக்க வேண்டும்.

இயேசுவே மேசியா, அதாவது கிறிஸ்து, என்று விசுவாசித்து அறிக்கையிடுகிற ஒவ்வொருவனும் தேவனுடைய பிள்ளை. தேவனால் பிறந்தவன். பிதாவும் அவருடைய பிள்ளைகளும் ஒரு குடும்பமாக அன்பில் இணைந்திருக்கிறார்கள். தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிற ஒவ்வொருவனும், அவரால் பிறந்தவனிடத்திலும் இயல்பாகவே அன்புகூருகிறான். அவர்கள் சகோதர சகோதரிகளாயிற்றே! தேவனுடைய பிள்ளைகளிடத்தில் நாம் அன்புகூருகிறோமா என்பதை எதைக் கொண்டு காணலாம்? நாம் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, அவருடைய வார்த்தையையும் கட்டளைகளையும் கைக்கொள்ளுகிறோம் என்பதைக் கொண்டு.

தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நம்மில், தேவனுடைய அன்பே செயலுக்கான வல்லமையும், உந்துதலும், நன்றியுணர்வுமாக இருக்கிறது. அவருடைய கட்டளைகளை அறிந்து, அவற்றைக் கைக்கொள்ளுவதற்கு. தேவனிடமிருந்து வரும் ஜீவனை உடையவர்களுக்கு அவை பாரமானவை அல்ல. தேவனுடைய அன்பு எரிபொருளைப் போன்றது. ஒருபோதும் தீர்ந்துபோகாமல் அவர்களுக்குள் எரிகிற எரிபொருள். தேவனுடைய கட்டளைகளை அவர்கள் மனப்பூர்வமாகக் கைக்கொள்ளுகிறார்கள்.

விசுவாசத்தினால் உலகத்தின்மேல் ஜெயம் 5:4–5

ஏனெனில் தேவனால் பிறந்தவன் உலகத்தை ஜெயிக்கிறான். தேவனையும் அவருடைய கட்டளைகளையும் நிராகரிக்கிற உலகம் நம்முடைய இருதயத்தையும் கைப்பற்ற விரும்புகிறது. நாம் அதற்கு ஏற்ப மாறும்படி. அதோடு சேர்ந்துகொள்ளும்படி. அதைப் போலாகும்படி. ஆனால் நாம் உறுதியாகவும் வெற்றியோடும் எதிர்த்து நிற்கிறோம். இயேசுவோடு நிலைத்திருக்கிறோம். பிதாவின்மேலும், குமாரன்மேலும், ஆவியானவர்மேலும் நாம் வைக்கிற நம்பிக்கையே உலகத்தின்மேலுள்ள ஜெயம். விசுவாசத்தினால் அதை உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளுகிறோம். தேவனைவிட்டுத் தூரமான உலகத்தை மேற்கொண்டு, நம்மேல் அது கொண்டாடும் உரிமையைத் தடுத்து நிறுத்த யாரால் முடியும்? இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசிக்கிறவர்களால் மட்டுமே. இந்த விசுவாசம் நம்மை மாற்றி, ஜீவவார்த்தையோடு இணைக்கிறது. உலகமும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் இதை விசுவாசிப்பதில்லை. நாம் விசுவாசிக்கிறோம், அதிலே நிலைத்திருக்கிறோம்.

நாம் எந்தக் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறோம் 5:6–10

இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக வந்தார். அவர் முழுமையாக மனுஷனானார். ஞானஸ்நானத்தின்போது “தெய்வீகக்

கிறிஸ்து” நாசரேத்தூர் இயேசு என்னும் மனுஷன்மேல் இறங்கினார் என்று கள்ளப்போதகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர் மரிப்பதற்குச் சற்று முன்பு அந்தக் கிறிஸ்து அவரை மறுபடி விட்டுப்போனார் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து யோவானால் தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அதை அவரே வலியுறுத்தினார். தம்மைக் கொலைசெய்ய அவரே ஒப்புக்கொடுத்தார். சிலுவையில் ஆணியடிக்கப்பட ஒப்புக்கொடுத்தார். சிந்தப்பட்ட தம்முடைய இரத்தத்தினால் அவர் நம்மைப் பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரித்தார். சத்தியத்தின் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆரம்பம் முதல் இதை உங்களுக்குச் சாட்சியிட்டார். ஆம், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் கேட்கிறபடி, இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகளை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியும்: தண்ணீர், இரத்தம், ஆவி. தேவனுடைய குமாரன் முழுமையாக மனுஷனானார் என்று அவை ஒருமனதாக உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவர் பகிரங்கமாகத் தோன்றி, மனிதர்களுக்கு ஊழியம் செய்யத் தொடங்கினார். அது தண்ணீரில் அவர் பெற்ற ஞானஸ்நானத்தோடு தொடங்கியது. அதே தேவனுடைய குமாரன் கொல்கொதாவில் மரித்தார். மனிதர்கள் எதையும் சொல்லலாம், ஆனால் தேவனுடைய சாட்சி பெரியது, எப்போதும் பெரியதாகவே இருக்கும். ஆகவே அது நம்பத்தகுந்தது. இறுதி அதிகாரம். மூன்று சாட்சிகளும் சாட்சியிட்டதையே தேவன் கிறிஸ்துவைப் பற்றிச் சாட்சியிட்டிருக்கிறார். அவை கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையை ஒருமனதாக விவரிக்கின்றன: ஆவி, தண்ணீர், இரத்தம். இந்தக் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவன் இந்த ஒருமனதான சாட்சியைத் தன் இருதயத்தில் சுமந்து காத்துக்கொள்ளுகிறான். தேவன் தம்முடைய குமாரனைப் பற்றிக் கொடுத்த சாட்சியை நிராகரிக்கிறவன் தேவனைப் பொய்யராக்குகிறான்.

இந்தக் கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள விசுவாசம் மட்டுமே நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறது 5:11–13

தேவன் குமாரனைப் பற்றிச் சாட்சியிடுகிறது உண்மையானது, நம்பத்தகுந்தது. அது நம்மை மிக நேரடியாகத் தொடுகிறது. அவர் நமக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுத்திருக்கிறார்! இந்த ஜீவன் அவருடைய குமாரனிலேயன்றி வேறு எவரிலும் இல்லை. மனுஷனாகி, நமக்காக மரித்து, உயிர்த்தெழுந்த இயேசு கிறிஸ்துவில். குமாரனை விசுவாசத்தோடும் நம்பிக்கையோடும் தன் இருதயத்திலும் வாழ்க்கையிலும் ஏற்றுக்கொண்டவனுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு. அது அவனுடைய புதிய இருப்பாகிவிட்டது. ஜீவனாயிருக்கிற குமாரனோடு, தேவனுடைய பிள்ளையாக ஒரு புதிய இருப்பை அவன் பெற்றான். குமாரனை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனுக்கு ஒருபோதும் நித்திய ஜீவன் இருக்க முடியாது.

உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு என்பதை நீங்கள் ஒரே தரம் என்றென்றைக்குமாக அறியும்படியே இதை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன் – தயக்கத்தோடோ தடுமாற்றத்தோடோ நம்புவதோ உணருவதோ அல்ல – சந்தேகப்படுவதும் அல்ல. இழந்துபோகக்கூடிய ஒன்றாக அல்ல. நித்திய ஜீவனை, உங்கள் பூமிக்குரிய வாழ்க்கையாகிய உங்கள் ஆத்துமாவோடு ஒப்பிடலாம். அப்படியே தேவனுடைய நித்திய ஜீவன் உங்கள் ஜீவனும், தேவனுடைய பிள்ளைகளாக உங்கள் அழிக்க முடியாத இருப்புமாக இருக்கிறது. நீங்கள் தேவனுடைய ஜீவனை உடைய தேவனுடைய பிள்ளைகள்.

நீங்கள் தேவனுடைய குமாரனை விசுவாசிக்கிறவர்களாக இருந்தால். அவர் என்னவாக இருக்கிறார், என்னவாக இருந்தார் என்பதில் அவ்வளவு அதிகத்தை உள்ளடக்கி, அவ்வளவு அதிகத்துக்கு அடையாளமாக நிற்கிற அவருடைய நாமத்தை விசுவாசித்தால்: அவர் நித்தியர். அவர் மனுஷனானார். அவர் நமக்காக மரித்தார். எழுப்பப்பட்டார். மகிமையில் ஏறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். அங்கிருந்து அவர்

திரும்ப வருகிறார். நீங்கள் விசுவாசிக்கிற இயேசு என்னும் நாமம் இவை எல்லாவற்றையும், இன்னும் அதிகத்தையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது.

கேட்கப்படுகிற ஜெபம் 5:14–15

நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு எழுதின எல்லாம், அவருக்கு முன்பாக இருக்கும்படி நம்மை அழைக்கிறது. அவரிடம் நாம் எப்போதும் ஈர்க்கப்படுகிறோம். திறந்த மனதோடு நம்பிக்கை வைக்க முடியும். **பிள்ளைக்குரிய நம்பிக்கையோடும் கவலையற்ற உறுதியோடும் அவருக்கு முன்பாக வரலாம். விசுவாசத்தோடு, அவர் ஒரு அடி தூரத்தில் மட்டுமே இருப்பதுபோல.** அவருடைய அன்பான முகத்துக்கு முன்பாக. முக்கியமாக, நாம் அவரிடம் ஏதாவது கேட்கும்போது. அவர் நமக்குச் செவிகொடுத்து, நம் ஜெபத்தைக் கேட்கிறார். அவர் விரும்புகிறதையே நாம் கேட்கிறோமே. ஏனெனில் நாம் அவரையும் அவருடைய சித்தத்தையும் – அவருக்குப் பிரியமானதை – அறிந்திருக்கிறோம். உண்மையில் எதைக் குறித்தும் நாம் அவரிடம் கேட்கலாம். ஏனெனில் அவர் நமக்குப் பதில் தருவார் என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம். கேட்டது தேவனால் நிறைவேற்றப்படும்போது, அதுவே நம் விண்ணப்பத்துக்குக் கிடைத்த பதில் என்று அறிகிறோம். தேவனுடைய நல்ல பதில். அவர் எந்த விண்ணப்பத்தையும் மறப்பதில்லை; ஏற்ற வேளையில் பதில் தருகிறார். நம்முடைய பரிந்துபேசும் ஜெபம் வெகு காலத்துக்கு முன்பு ஏறெடுக்கப்பட்டு, நாமே அதை மறந்துவிட்டிருந்தாலும்கூட.

பாவமும் மரணமும், உலகமும் பொல்லாங்கும், சத்தியமுள்ளவர் 5:16–21

தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஜெபிக்கிற ஒரு குடும்பம். முக்கியமாக, குடும்பத்தின் ஓர் அங்கத்தினர் வெளிப்படையாகவும் விடாப்பிடியாகவும் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு எதிராக நடக்கும்போது. இது ஒரு கனமான

விஷயம். ஆகவே அந்தச் சகோதரனோ சகோதரியோ பாவத்தை உணர்ந்து, அதை அறிக்கையிட்டு, விட்டுவிடும்படி நம்முடைய ஜெபம் அவர்களுக்குத் தேவை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் நம்முடைய ஜெபங்கள் கட்டாயம் அவசியம். ஏனெனில் தேவன் நமக்குச் செவிகொடுக்கும்போது, அவை அந்தச் சகோதரனுக்கோ சகோதரிக்கோ ஜீவனைக் கொடுக்கும். இப்படி அவன் அல்லது அவள் தேவன் விரும்புகிறபடி திரும்பி வருகிறார்கள்: பிதாவோடும் குமாரனோடும் உணர்வுப்பூர்வமாக அனுபவிக்கப்படுகிற ஐக்கியத்துக்குள். தேவனுடைய குடும்பத்தின் ஒற்றுமைக்குள்ளும்.

மரணத்துக்கு நடத்துகிற பாவம் உண்டு. ஒரு சகோதரனோ சகோதரியோ – தேவனுடைய பிள்ளைகள் – அப்படிப்பட்ட பாவத்தைச் செய்ய முடியாது. இந்தப் பாவம் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளுக்கும், மரணத்தில் கிடக்கிற முழு உலகத்துக்கும் உரிய அடையாளம். எல்லா அநீதியும் பாவமே. அதைத் தேவனுடைய பிள்ளை செய்தாலும் சரி, கள்ளத்தீர்க்கதரிசி செய்தாலும் சரி. ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளையின் பாவம் அவனுடைய மரணத்தைக் குறிப்பதில்லை. உலகத்தின் பாவமோ – அது நித்திய அழிவுக்கு நடத்துகிறது. ஏனெனில் அது கிறிஸ்துவையும், பாவத்துக்காக அவர் செலுத்தின பலியையும் நிராகரிக்கிறது.

தேவனால் பிறந்து தேவனுடைய பிள்ளையானவன் தொடர்ந்து பாவம் செய்துகொண்டிருப்பதில்லை. இடைவிடாமல், வேண்டுமென்றே, சந்தோஷத்தோடு அல்ல. ஆகவே தேவனுடைய பிள்ளையின் பாவம் மரணத்துக்கேதுவான பாவம் அல்ல. அது அப்படி இருக்கவும் முடியாது. என் நிருபத்தில் நான் சத்தியத்தைத் தெளிவான எதிரெதிர் நிலைகளாகக் கூர்மைப்படுத்தினேன். கறுப்பு வெள்ளை வேறுபாட்டில் விளக்கினேன். தேவனால் பிறந்தவன் பாவம் செய்வதில்லை, ஏனெனில் கிறிஸ்து அவனைக் காத்து, உறுதியாகப் பிடித்துக்கொள்ளுகிறார். கிறிஸ்து எப்போதும்

அதிக வல்லமையுள்ளவர். பொல்லாங்கனை வென்றவர் அவரே. ஆகவே பொல்லாங்கன் தேவனால் பிறந்தவனைத் தொடவும் முடியாது, கெடுக்கவும் முடியாது.

தேவன் நம்மை மறுபடியும் பிறக்கச் செய்தார் என்பதை நாம் நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறோம். தேவனை நிராகரிக்கிற மனிதர்களோ பொல்லாங்கனுடைய, பிசாசினுடைய பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மரணத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த வித்தியாசம், ஆம், இந்த எதிர்நிலை, நம்மால் உண்டாகவில்லை. இயேசுவின் மூலமே அது உண்டாயிற்று. தேவனை – அவருடைய பரிசுத்த தன்மையையும், அவருடைய ஒளியையும், அவருடைய அன்பையும் – நமக்குக் காட்டுவதே தேவனுடைய நித்திய குமாரனின் பணியாக இருந்தது. அவர் ஏன் நமக்காக வர வேண்டியிருந்தது என்பதை நமக்கு வெளிப்படுத்துவதும். சத்தியமுள்ளவராகிய கிறிஸ்துவை அறிந்துகொள்வது விசுவாசிக்கு வாழ்வா சாவா என்னும் அளவுக்கு முக்கியமானது. ஏனெனில் அவர் உலகத்தின் எல்லாத் தெய்வங்களிலிருந்தும் விக்கிரகங்களிலிருந்தும் வேறுபட்டவர். நாங்கள் உங்களுக்கு அறிவிக்கிற இயேசுவோடுதான் எல்லாம் நிற்கிறது அல்லது விழுகிறது. அவரோடு நாம் பிரிக்க முடியாதபடி என்றென்றைக்கும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் அவரில் இருக்கிறோம். சத்தியமுள்ளவரில். பத்திரமாக. நம்முடைய பூமிக்குரிய வாழ்க்கையில் நாம் எங்கே இருந்தாலும், அவரிடம் வீட்டில் இருக்கிறோம்.

முடிந்தவரை தெளிவாக மீண்டும் சொல்லுகிறேன்: **அவரே மெய்யான தேவனும் நித்திய ஜீவனுமாயிருக்கிறார். நாசரேத்திலிருந்து வந்த கட்டடத் தொழிலாளி தேவன். விவரிக்க முடியாதவர், புரிந்துகொள்ள முடியாதவர், எப்போதும் இருந்த நித்தியர், சிருஷ்டிகர். அவரே நாம் இப்போது உடைய ஜீவன். எவருக்குள் நாம் வாழ்கிறோமோ, அவர்.**

தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றிய இந்தச் சத்தியத்தின் முன்பாக, என் நிருபத்தின் முடிவில் இதை மட்டுமே வலியுறுத்த முடியும்: **இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவருடைய கனத்தையும் சிறுமைப்படுத்துகிற, பலவீனப்படுத்துகிற, அல்லது கேள்விக்குள்ளாக்குகிற எல்லாமே விக்கிரகங்கள்; அவை எப்போதும் விக்கிரகங்களாகவே இருக்கும்.** என் நண்பர்களே, கண்ணுக்குத் தெரிகிற விக்கிரகங்களையோ, மனிதரிடமிருந்து வரும் கனம் அல்லது நாம் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற செல்வம் போன்ற “உள்ளான” விக்கிரகங்களையோ நீங்கள் எந்த வடிவத்திலும் சகித்துக்கொள்ளாமலும் வியந்து போற்றாமலும் இருக்கும்படி கவனமாயிருங்கள்.

யோவான் எழுதின இரண்டாம் நிருபம்

உங்களுக்கு எழுதுகிறவன் மூப்பனாகிய யோவான். ஒரு மேய்ப்பனாக உங்களைக் குறித்துக் கரிசனையுள்ளவன். உங்களுக்கு – தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அம்மாளுக்கும் அவளுடைய பிள்ளைகளுக்கும். உங்களுக்கு – நான் இருதயப்பூர்வமாக அன்புகூருகிற ஒரு சிறிய விசுவாச ஐக்கியத்துக்கு. தேவனுடைய சத்தியத்திலிருந்து வருகிற அன்பையே நான் சொல்லுகிறேன். இயேசு கிறிஸ்துவிடமிருந்தும் வருகிற அன்பை. இயேசு கிறிஸ்துவைச் சத்தியமாக அறிந்து அன்புகூருகிற அனைவரும் உங்களிடத்திலும் அன்புகூருகிறார்கள். இயேசுவாகிய சத்தியமே இந்த அன்புக்கு அடித்தளமும், திசைகாட்டியும், அளவுகோலும்! இயேசு கிறிஸ்து நமக்குள் இருப்பதால் சத்தியம் நமக்குள் நிலைத்திருக்கும். எப்போதும், என்றென்றைக்கும்! விசுவாசிக்கிற அனைவரும் என்றென்றைக்கும் தேவனுடைய அன்பின் ஐக்கியத்தில் இருப்பார்கள். நித்திய ஜீவனில்.

தேவனுடைய கிருபையும், அவருடைய இரக்கமும், அவருடைய சமாதானமும் நம்மோடு இருக்கும். உங்களில் ஒவ்வொருவரோடும் – நாள்தோறும். பரலோகத்திலிருக்கிற நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனால் அருளப்பட்டவை. பிதாவின் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும் அருளப்பட்டவை. அவரும் தேவனே. குமாரனாகிய தேவன். மனுஷனாகி, தேவனுடைய சத்தியத்தையும் அன்பையும் மனிதராகிய நமக்கு வெளிப்படுத்தினவர். இந்தச் சத்தியத்திலும் அன்பிலும் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக வாழ்கிறோம்!

உன் பிள்ளைகளில் சிலர் சத்தியத்தில் வாழ்கிறதைக் கண்டபோது நான் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டேன். இயேசு நமக்குக் கொண்டுவந்த பிதாவின் கட்டளையை அவர்கள் நிறைவேற்றுகிறார்கள். **ஆகவே, ஆரம்பம் முதல் நாம்**

கேட்டதைச் செய்யும்படி உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். உங்களை ஆச்சரியப்படுத்த வேண்டிய ஒரு புதிய கட்டளை அல்ல, பழைய கட்டளைதான்: நாம் ஒருவரிலொருவர் அன்புகூர வேண்டும்.

பிதாவின் அன்பில் நிலைத்திருப்பதும் வாழ்வதும் என்றால், அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்வதுதான்: அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தை விசுவாசிப்பதும், ஒருவரிலொருவர் அன்புகூருவதும். அவருடைய கட்டளைகள் நம்மேல் அவருக்குள்ள அன்பின் வெளிப்பாடு. ஒரு பாதுகாப்பும்கூட. ஊர் ஊராகச் சுற்றித்திரிகிற கள்ளப்போதகர்களுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு. தங்கள் பொய்களைப் பரப்புவதற்காக இன்று அநேக வஞ்சகர்கள் மிஷனரி ஆர்வத்தோடு அலைந்து திரிகிறார்கள். இயேசு மாம்சத்தில் வரவில்லை என்று அவர்கள் அறிக்கையிட்டுப் பிரசங்கிக்கிறார்கள். **குமாரனாகிய தேவன் முழுமையாக மனுஷனானார் – நாம் இருப்பதுபோலவே – என்பதை அவர்கள் மறுக்கிறார்கள்: பெத்லகேமில் பிறந்தார். நாசரேத்தில் வளர்ந்தார். பல வருடங்கள் கட்டடத் தொழிலாளியாக வேலை செய்தார். எருசலேமின் வாசல்களுக்கு வெளியே சிலுவையில் மரித்தார். நம்முடைய பாவங்களுக்குப் பாவநிவிர்த்தியாக. சரீரத்தோடு உயிர்த்தெழுந்தார். மனுஷனாகவே பரலோகத்துக்கு ஏறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். இந்த உண்மைகளைப் பகுதியாகவோ முழுமையாகவோ மறுக்கிறவன் ஒரு வஞ்சகன்; வரவிருக்கிற அந்திக்கிறிஸ்துவின் கூட்டாளி.**

இந்த வஞ்சகர்கள் உண்மையான ஆபத்து. ஆகவே உங்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள். கவனமாயிருங்கள்! நாம் உழைத்துப் பெற்றதை இழந்துபோகாதபடிக்கு. எங்கள் மிஷனரிப் பணியின் கனி

நீங்கள்தான்! நித்திய ஜீவனுக்காக நீங்களே
உழைத்திருக்கிறீர்கள். தேவனுடைய கிரியையைச் செய்து,
நித்திய ஜீவனுக்கென்று அவருடைய நாமத்தை
விசுவாசித்திருக்கிறீர்கள். நமக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட முழுப்
பலனையும் நாம் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறோமே.
சத்தியத்தை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு, அதில் வாழ்ந்து,
கிறிஸ்துவைப் பற்றி ஆரம்பம் முதல்
வெளிப்படுத்தப்பட்டதற்கு அப்பால் போகாதிருந்தால் மட்டுமே
அது கிடைக்கும்.

ஆரம்பம் முதல் நீங்கள் கேட்டபடி கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தில் நிலைத்திராத எவனிலும் தேவன் வாசம்பண்ணுவதில்லை. மனுஷனான தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்துவைப் பற்றிய உபதேசத்தில் நிலைத்திருக்கிற எவனும் பிதாவோடும் குமாரனோடும் இணைந்திருக்கிறான். அவர்கள் அவனில் வாசம்பண்ணுகிறார்கள்.

நான் ஆரம்பம் முதல் உங்களுக்கு விளக்கின கிறிஸ்துவைப் பற்றிய உபதேசத்தைக் கொண்டுவராமல் யாராவது உங்களிடம் வந்தால், அவனை ஏற்றுக்கொள்ளாதிருங்கள். அவனைப் பேசவே விடாதிருங்கள். வரவேற்கத்தக்க ஒரு விருந்தாளியை வழக்கமாக ஏற்றுக்கொள்வதுபோல அவனை வாழ்த்தவும் வேண்டாம், வரவேற்கவும் வேண்டாம். ஏனெனில், அப்படிப்பட்டவனை இந்த உபசரிப்பான விதத்தில் வாழ்த்துகிறவன் அவனுடைய பொல்லாத கிரியைகளுக்குப் பங்காளியாகிறான். அவன் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும். ஊர் ஊராகப் போகிற ஒரு போதகர் உங்களிடம் வந்து, அவர் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய சத்தியத்தைப் பேசுகிறாரா என்று உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டால், முதலில் அதைத் தெளிவுபடுத்துங்கள். அது தெளிவானபின், அவரை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். **நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய விஷயத்தில் எப்போதும் தெளிவான நிலைப்பாட்டை எடுங்கள். இங்கே**

நடுநிலைமைக்கோ அலட்சியத்துக்கோ ஒருபோதும் இடமில்லை. இல்லாவிட்டால் நம்முடைய முழுப் பலனும் ஆபத்தில் இருக்கிறது.

இன்னும் எவ்வளவோ நான் எழுத வேண்டியதிருக்கிறது. மையினாலும் காகிதத்தினாலும். ஆனால் நேரில் வந்து உங்களோடு பேசுவது எவ்வளவோ நல்லது, எவ்வளவோ இனிமையானது. ஏனெனில் முகமுகமாய்ப் பேசுகிற அப்படிப்பட்ட ஐக்கியத்தில் எப்போதும் பெரிய சந்தோஷம் உண்டு.

இங்கிருந்தும், நான் தங்கியிருக்கிற இங்குள்ள விசுவாசிகளிடமிருந்தும் உங்களுக்கு அன்பான வாழ்த்துகள்.

யோவான் எழுதின மூன்றாம் நிருபம்

மூப்பனும் பிரஸ்பிட்டருமாகிய யோவான் என்னும் நான்,
சத்தியத்தில் நான் அன்புகூருகிற என் பிரியமான காயுவுக்கு
எழுதுகிறேன். இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் நம்மிடம் வந்து,
இனிமேல் தேவனுடைய அன்பில் வாழும்படி நம்முடைய
இருதயங்களை ஆட்கொண்ட அந்தச் சத்தியத்தில்.

**பிரியமான காயுவே, எல்லாவற்றிலும் நீ நன்றாயிருக்க
வேண்டும் என்று நான் எவ்வளவாய் வாஞ்சிக்கிறேன்,
அதற்காக ஜெபிக்கிறேன். உன் புறம்பான மனுஷனிலும்
உள்ளான மனுஷனிலும். உனக்கு ஒரு நல்ல, சீரான பாதை
அமைய வேண்டும் என்று.**

உன்னைச் சந்தித்த சகோதரர்கள், நீ உன் வாழ்க்கையை
எவ்வளவாய்ச் சத்தியத்தின்படி
அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய் என்று அறிவித்தபோது நான்
எவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டேன்! உன் இருதயத்திலுள்ள
சத்தியத்தின் கனிகள் எல்லாருக்கும் தெரிகிறதைக் குறித்து
நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். என் பிள்ளைகள் சத்தியத்தில்
வாழ்கிறதைக் காண்பதைவிட எனக்கு அதிகமான சந்தோஷம்
இல்லை. சத்தியமாகிய கிறிஸ்துவினிடத்துக்கு நான்
வழிநடத்தக் கிருபை பெற்ற, இப்போது அவரால்
நிறைந்திருக்கிறவர்கள். சத்தியத்தை அன்பில் உறுதியாகப்
பற்றிக்கொண்டு, தங்கள் விசுவாசச் சகோதர
சகோதரிகளிடத்திலும் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருகிறவர்கள்.

பிரியமானவனே, சகோதரருக்கு நீ நடந்துகொண்ட விதம்
சத்தியத்துக்கு உண்மையாயிருப்பதுதான். உனக்குக்
கொஞ்சமும் அறிமுகமில்லாத மனிதர்கள். இங்கே
எங்களிடமுள்ள வீட்டுச் சபையில் அவர்கள், உபசரிப்பில் நீ
காட்டின உண்மைத்தன்மையைச் சாட்சியாகச் சொல்லிக்

கொண்டாடினார்கள். இப்படிப்பட்ட சகோதரர்கள் மிஷனரிகளாகப் பயணம் செய்யும்போது, அவர்கள் தொடர்ந்து பயணம் செய்யத் தேவையானவற்றைக் கொடுத்து அனுப்பு. அது தேவனுக்குப் பிரியமானது, அவரைக் கனப்படுத்துகிறது. அவருக்கே அவர்கள் ஊழியம் செய்கிறார்கள். இப்படி அவர்களுடைய ஊழியம் தாங்கப்படுகிறது. ஏனெனில் அவர்கள் தங்களுக்காகப் பயணம் செய்யவில்லை. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்துக்காகவே அவர்கள் புறப்பட்டுப் போனார்கள். அவரைப் பிரசங்கிப்பதற்காக. அப்படிச் செய்யும்போது அவர்கள் புறஜாதிகளின் உதவியை நம்பியிருப்பதில்லை; எப்போதும் அந்தந்த இடத்திலுள்ள உடன்விசுவாசிகளையே தேடுகிறார்கள். அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள இவர்கள் கடமைப்பட்டவர்கள், ஆம், கடன்பட்டவர்கள். ஆனால் வஞ்சகர்களை உங்கள் வீடுகளில் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருங்கள். உண்மையான மிஷனரிகளை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். **இப்படி நாம் சத்தியத்துக்கு உடன்வேலையாட்களாகி, கர்த்தருடைய கிரியையில் சுறுசுறுப்பான பங்காளிகளாகிறோம். அவருடைய ராஜ்யத்தில்.**

அன்பான காயுவே, நீ சேர்ந்திருக்கிற வீட்டுச் சபைக்கு நான் எழுதினேன். இந்தச் சகோதரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதற்காக. ஆனால் தியோத்திரேப்பு எங்கள் வேண்டுகோளைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவர்களுக்குள்ளே முதன்மையாயிருக்க அவன் விரும்புகிறான். தன் இஷ்டப்படி தீர்மானிக்கவும் விரும்புகிறான்.

நான் உங்களிடம் வரும்போது, அவனுடைய இந்த மறுக்கிற மனப்பான்மையை அவனுக்கு நினைப்பூட்டி, அவனிடம் கணக்குக் கேட்பேன். இது கட்டாயம் தீர்க்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அவன் காரணமில்லாமல் பொல்லாத வார்த்தைகளால் எங்கள்மேல் குற்றம் சாட்டுகிறான். அவன்

வார்த்தைகளோடு திருப்தியடையாமல், நம் எல்லாருக்கும் ஊழியம் செய்து தங்க இடம் தேடுகிற சகோதரர்களை வெறுமனே திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறான். அவர்களுக்குத் தங்குமிடம் கொடுக்க விரும்புகிறவர்களையும் அவன் தடுக்கிறான். அவர்களை வீட்டுச் சபையிலிருந்து வெளியே தள்ளிவிடுவதாகக்கூட அவன் மிரட்டுகிறான். இது விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்துக்குப் பொருந்தாத நடத்தை.

அன்பான காயுவே, இப்படிப்பட்ட நடத்தையைக் கண்டு நீயும் அப்படியே செய்யத் தூண்டப்படாதே. **தீமையைப் பின்பற்றாமல், நன்மையைப் பின்பற்று.** ஓர் எளிய, தெளிவான நியதி உண்டு: நன்மை செய்கிறவன் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறான். ஏனெனில் தேவன் நல்லவர். தீமை செய்கிறவன் தேவனைக் காணவில்லை. தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை அவன் கவனிக்கத் தவறுகிறான். தேவன் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார், நாமும் ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அவன் கவனிக்கத் தவறுகிறான்.

திருப்பி அனுப்பப்பட்டவர்களில் தேமேத்திரியுவும் ஒருவர். இந்த நிருபத்தைக் கொண்டுவருகிறவராகிய அவர் எல்லாராலும் நற்சாட்சி பெற்றவராயிருந்தும் இப்படி நடந்தது. அவரை ஏற்றுக்கொள்ள எந்தத் தடையும் இல்லை. சத்தியமே அவருக்கு முதன்மையானது. அவர் அதற்காக உறுதியாக நிற்கிறார். அதற்கு இசைவாக வாழ்கிறார். நாங்களும் அதற்குச் சாட்சி கொடுக்கிறோம். நாங்கள் சத்தியத்தையே சொல்லுகிறோம் என்பது உனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

எழுத இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கிறது. ஆனால் முகமுகமாய்ப் பேசுவதும், விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்தில் ஒருவரோடொருவர் பகிர்ந்துகொள்வதும் நல்லது.

தேவனுடைய சமாதானம் உன்னோடிருப்பதாக. இங்குள்ள சிநேகிதர்கள் உனக்கு வாழ்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். உன் மனப்பான்மையைப் பகிர்ந்துகொள்கிற சிநேகிதர்கள்

ஒவ்வொருவருக்கும் எங்கள் சார்பாகத் தனிப்பட்ட முறையில் வாழ்த்துச் சொல். ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக.

நிறைவாக

இதை வாசிக்கும்போது தேவன் உங்களோடு பேசுவதை நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள் என்று நான் மிகவும் நம்புகிறேன். அவர் எப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறார், போதிக்கிறார், அதே சமயம் தம்மிடமிருந்து வராததும், ஆகவே நமக்குத் தீங்கு செய்வதுமான எல்லாவற்றையும் குறித்து எச்சரிக்கிறார் என்பதை.

அவர் உங்களைக் குறித்தும், நேரடியாக உங்களிடமும் சொன்ன எல்லா நல்ல காரியங்களுக்காகவும் அவருக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்.

உங்களுக்குக் கேள்விகள் இருந்தால், எனக்கு எழுதுங்கள்: hj-ronsdorf@t-online.de

புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற பகுதிகளை www.hans-joerg-ronsdorf.de என்ற இணையதளத்தில் நீங்கள் காணலாம்.

இன்னும் சில முக்கியமான ஆலோசனைகள்:

வேதாகமத்தை வாசியுங்கள். முடிந்தால் ஒழுங்காக.

மற்றவர்களோடு சேர்ந்து வேதாகமத்தை வாசியுங்கள் – அதைப் பற்றி ஒருவரோடொருவர் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

தேவன் தம்முடைய வார்த்தையை உங்களுக்கு ஜீவனுள்ளதாக்க வேண்டும் என்று ஜெபியுங்கள் – அவர் உங்களோடு நேரடியாகப் பேசுவதுபோல.

வேதபகுதியைச் சத்தமாக, இரண்டு முறை அடுத்தடுத்து வாசியுங்கள்.

வேதபகுதியிடம் இந்தக் கேள்விகளைக் கேளுங்கள்:

இந்தப் பகுதிக்கு நீங்கள் என்ன தலைப்பு கொடுப்பீர்கள்?

இந்தப் பகுதி தேவனைப் பற்றியும் இயேசுவைப் பற்றியும் என்ன சொல்லுகிறது?

இந்தப் பகுதி மனிதர்களைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறது?

இந்தப் பகுதியிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்?

நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

இந்த வார்த்தை நம்மை எப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறது?

நீங்கள் மறுபடி சந்திக்கும்போது, உங்கள் அனுபவங்களைப் பற்றிப் பேசுங்கள்.

இயேசு கிறிஸ்துவை நேசித்துக் கனப்படுத்துகிற, வேதாகமத்தை மதித்து, வாசித்து, தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்ளுகிற கிறிஸ்தவர்களோடு தொடர்பையும் ஐக்கியத்தையும் நாடுங்கள்.